

Sojusz
robotniczo-chłopski
fundamentem
Polski Ludowej

WOLA LUDU

Organ NKW
Zjednoczonego
Stronnictwa Ludowego

ROK I

WARSZAWA, SOBOTA, DNIA 24 GRUDNIA 1949 R.

Nr 26

Imię Stalina zapala serca milionów ludzi radzieckich mobilizując ich dla sprawy zwycięstwa komunizmu Przebieg uroczystej akademii w Moskwie

MOSKWA (PAP). Jak już donosiliśmy, 21 grudnia br. odbyła się w sali Teatru Wielkiego w Moskwie uroczysta akademii ku czci 70-jej rocznicy urodzin Józefa Stalina.

W udekorowanej sali Teatru Wielkiego zebrał się przedstawicielstwo starego i młodego pokolenia bohaterów narodu radzieckiego, który przeszedł przez okrytych chwałą szlak walki i zwycięstw pod przewodnictwem wielkiej partii Lenina — Stalina.

W głębi sali jaśnieje ozdobiony złotym kwieciami portret Stalina, a wokół niego wspaniale iluminowane sztandary 16-tu republik związkowych. Sala wypełniona jest po brzegi.

Następuje emocjonująca chwila. Do stołu prezydyjnego podchodzą: STALIN, MOŁOTOW, MALENKOW, WOROSZYŁOW, BERIA, KAGANOWICZ, MIKOJAN, CHRUSCZOW, BUŁGANIN, SZWERNIK, KOSYGIN, SUSŁOW, PONOMAREW i SZKIRIATOW oraz członkowie Komitetu, utworzonego przez Prezydium Rady Najwyższej ZSRR w związku z 70-leciem urodzin Józefa Stalina.

Wybuch burzliwa i długotrwała owacja. Wszyscy wstają i gorąco

witają Stalina i jego współpracowników.

Miejsca przy stole prezydyjnym zajmują również przedstawiciele bratnich partii komunistycznych i robotniczych, którzy przybyli do Moskwy: Mao-Tse-tung, Togliatti, Dolores Ibarruri, Rakosi, Georghiu Dej, Martel, Czerwenkow, Siroky, Józwiak-Witold, Ville Pessi, Kopenig, Ulbricht, Cedenbal i Kim Du-Bon.

Uroczyste posiedzenie poświęcone 70-jej rocznicy urodzin Józefa Stalina — otwiera przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR — Szvernink.

Wraz z Leninem towarzyszył Stalin kierował bohaterską walką Partii Bolszewickiej o ustanowienie dyktatury proletariatu, o zwycięstwo wady radzieckiej.

Po śmierci Lenina, całą troskę o kierownictwo Partią i państwem przejął tow. Stalin. Pod jego mądrym kierownictwem Komunistyczna Partia Bolszewików przezwyciężała liczne przeszkody na swej drodze, prowadząc odważnie klasę robotniczą i wszystkich ludzi pracy naprzód — szlakiem leninowskim (burzliwe oklaski).

W wyniku zwycięstwa socjalizmu powstała i umocniła się jedność moralno-polityczna społeczeństwa radzieckiego, utrwaliła się przyjaźń narodów.

Wszystkie swe sukcesy zawdzięcza naród radziecki Komunistycznej Partii Bolszewików, wychowanej i zaharowanej w bojach przez Lenina i Stalina. Niewyczerpanym źródłem energii, stanowiącym dla narodu radzieckiego natchnienie do nowych czynów bohaterskich, jest wielostronna i wybitna działalność tow. Stalina.

Z imieniem Stalina łączą się nadzieje ludzi pracy całego świata, którzy walczą o wyzwolenie z niewoli kapitalistycznej.

Cała postępowo ludzkość widzi w tow. Stalinie sztandar walki o wolność i demokrację, o pokój pomiędzy narodami (burzliwe, długotrwałe oklaski). Chwała Geniałnemu Myślicielowi i Wodzowi komunizmu, naszemu Nauczycielowi, bliskiemu Przyjacielowi i ukołochanemu Towarzyszowi Stalinowi, (burzliwe oklaski). Wszyscy wstają. Następuje długotrwała owacja ku czci Stalina. Okrzyk: „Niech żyje Towarzysz Stalin!”, „Chwała Towarzyszowi Stalinowi!” — nie ma końca.

(Dalszy ciąg na str. 3-iej)

Miliony ludzi pracy uczciło 70 rocznicę urodzin Generalissimusa Stalina

Z całego świata napływają depesze o przebiegu uroczystości i obchodów ku czci 70-jej rocznicy urodzin Generalissimusa Józefa Stalina. Obchody były manifestacyjnym i imponującym przejawem sił obozu walki o pokój, były wyrazem głębokiej miłości i przyjaźni dla narodów Związku Radzieckiego i Józefa Stalina.

ZWIĄZEK RADZIECKI
MOSKWA (PAP). — Niezwykle uroczyste i radośnie obchodził naród radziecki dzień urodzin swego Wodza i Nauczyciela.

W dzień 70-jej rocznicy urodzin w Galerii Tretiakowskiej otwarto wystawę poświęconą Wielkiemu Jubilatowi. We wszystkich teatrach moskiewskich wystawiono w tym historycznym dniu sztuki, poświęcone Józefowi Stalinowi.

Odbyły się uroczyste sesje naukowe Wszechnarodowej Akademii Rolniczej im. Lenina i Akademii Nauk Pedagogicznych Federacji Rosyjskiej.

W całym kraju, w stolicach republik, miastach i wsiach odbyły się uroczyste zebrania i akademie, poświęcone dostojnemu Jubilatowi.

stwa Przyjaźni Amerykańsko-Radzieckiej.

Sesję zagal dr Hanton, stwierdzając między in. wśród burzliwych oklasków, że Towarzystwo łączy się z narodami całego świata i przesyła Wielkiemu Jubilatowi najserdeczniejsze życzenia.

Referat o życiu Stalina i Jego roli w rozwiązaniu zagadnienia narodowego w ZSRR wygłosił następny pisarz W. Mandel. O roli Józefa Stalina w walce o pokój dłużej referat wygłosił prof. Word. Zebrani wystosowali depeszę gratulacyjną do Józefa Stalina, w której zapewniali, że dołożą wszelkich starań dla osiągnięcia współpracy między Stanami Zjednoczonymi i ZSRR, gdyż współpraca taka leży w interesie obu narodów.

CHINY

PEKIN (PAP). — Towarzystwo Przyjaźni Chińsko-Radzieckiej zorganizowało uroczysty wieczór dla uczczenia Dostojnego Jubilata. Na uroczystości przybyło ponad tysiąc osób. Przemówienia wygłosili: naczelny dowódca chińskiej armii ludowej Czu-Teh i wiceprzew. Centralnego Rządu Ludowego Li-Czi-szeng. Uczestnicy wieczoru postanowili wysłać na ręce Stalina depeszę gratulacyjną.

NIEMCY

BERLIN (PAP). — Przy udziale niezliczonych delegacji berlińskich fabryk i zakładów pracy odbyła się w środę popołudniu uroczystość przemianowania wielkiej arterii komunikacyjnej Berlina — Alei Frankfurckiej na Aleję Józefa Stalina. W uroczystości wziął udział prezydent Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Pieck.

Imieniem Stalina nazwano również dwa dworce kolei miejskiej i podziemnej.

Przemówienie przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR — Szvernika

Pozwólcie mi, abym w imieniu Waszym, w imieniu całego narodu radzieckiego złożył gorące gratulacje Józefowi Stalinowi w związku z dniem 70-jej rocznicy Jego urodzin, dniem okrytym chwałą — i życzył Mu z całego serca dobrego zdrowia i wielu lat życia ku szczęściu i radości naszego narodu i mas pracujących całego świata, (burzliwe, długotrwałe oklaski).

Dzisiaj najpiękniejsze marzenia i najlepsze życzenia ludzi radzieckich łączą się z imieniem Wodza, Nauczyciela i Przyjaciela, najbliższego nam i bezgranicznie drogiego Józefa Stalina, którego geniusz i niezwykła siła woli niepowstrzyma nie wiedzie nasz naród naprzód, ku

zwycięstwu komunizmu, (burzliwe oklaski).

Ponad 50 lat swego życia poświęcił tow. Stalin sprawie rewolucji proletariackiej, sprawie klasy robot

niczej, sprawie ludu pracującego. Wraz z Leninem towarzyszył Stalin stworzył potężną Partię Bolszewicką i uzbroił ją w prawdziwą rewolucyjną teorię.

Przyjęcie u min. Wyszyńskiego dla korpusu dyplomatycznego w Moskwie

MOSKWA (PAP). 21 grudnia z okazji 70-jej rocznicy urodzin przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR Józefa Stalina, minister spraw zagranicznych ZSRR Wyszyński wydał przyjęcie dla korpusu dyplomatycznego.

Na przyjęciu obecni byli szefowie i członkowie przedstawicielstw dy-

plomatycznych w Moskwie: przewodniczący Prezydium Zgromadzenia Narodowego Ludowo-Demokratycznej Republiki Koreańskiej — Kim Du Bon, zastępca przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego Ludowo-Demokratycznej Republiki Koreańskiej Kim Dar Sen, wiceprzewodniczący Rady Ministrów Albańskiej Republiki Ludowej — Koleta, wicepremier Węgierskiej Republiki Ludowej — Rakosi, wicepremierzy Mongolskiej Republiki Ludowej — Cedenbal i Maidar, wicepremier Republiki Czechosłowackiej — Siroky, wicepremier Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Ulbricht, minister spraw zagranicznych Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Dertinger, minister handlu zagranicznego Bułgarskiej Republiki Ludowej — Ganew, sekretarz stanu ministerstwa handlu zagranicznego Węgierskiej Republiki Ludowej — Gay, minister sprawiedliwości Ludowo-Demokratycznej Republiki Koreańskiej — Li Syn Ep, minister handlu zagranicznego Rzeczypospolitej Polskiej — Gede, minister handlu zagranicznego Rumuńskiej Republiki Ludowej — Vyrledianu, minister obrony narodowej Republiki Czechosłowackiej — Svoboda, minister handlu zagranicznego Republiki Czechosłowackiej — Gregor, minister szkolnictwa Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Steidle, minister finansów Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Loch, minister handlu i przemysłu Finlandii — Takki, przewodniczący Urzędu Planowania Węgierskiej Republiki Ludowej — Zoltan, deputowani sejmu fińskiego — Pessi i Kuusinen, deputowany parlamentu austriackiego — Kopenig, członkowie delegacji zagranicznych, którzy przybyli do Moskwy na uroczystości 70-lecia Stalina.

(Dokończenie na str. 5-iej)

Zamknięcie przewodu sądowego w procesie szpiegowskim we Wrocławiu Wyrok zapadnie w dniu 23 bm.

W piątym dniu procesu agentów wywiadu francuskiego przed Wojskowym Sądem Rejonowym we Wrocławiu, ekspert ustalił niezbieżność, za ujawnione w toku rozprawy dokumenty, których autorstwa wypiera się Yvonne Bassaler, są przez nią własnoręcznie sporządzone. Świadkowie przedstawili szereg „nieoficjalnej” działalności francuskiej misji poszukiwania, która wykorzystywała gościnność Polski dla prowadzenia akcji szpiegowskiej na wielką skalę. Świadkowie stwierdzili, że akcją kierowali czolowi dyplomaci francuscy w Warszawie.

Surowej i sprawiedliwej kary zażądał w dniu 22 bm. po południu dla oskarżonych prokurator wojskowy, mjr dr Jan Orliński, w szóstym dniu procesu agentów wywiadu francuskiego przed Rejonowym Sądem Wojskowym we Wrocławiu.

Rzecznik oskarżenia zaczął przemówienie od stwierdzenia, że dla całego narodu polskiego ci ludzie, którzy zasiadli na ławie oskarżonych i ich mocodawcy, nie reprezentują narodu francuskiego, narodu o wielkich tradycjach wolnościowych, narodu dla którego żywym wszyście przyjaźni jak najszybciej, scementowaną wspólnie przelaną krwią pod hasłem „za wolność naszą i waszą”.

Dr Jan Orliński przypomniał, iż w toku przewodu sądowego ustalono w sposób niezbity, że misja korzystała z polskiej gościnności i z daleko idącej pomocy polskich władz.

Zamiast jednak odszukiwać groby poległych i zmarłych w czasie okupacji niemieckiej żołnierzy francuskich, członkowie misji zajmowali się odszukiwaniem i rozpracowa-

niem jednostek wojskowych i lotnisk wojskowych. Przewód sądowy ustalił, że centrala wywiadu francuskiego na Polskę mieściła się w attachacie wojskowym przy ambasadzie francuskiej w Warszawie.

Na czele sektora szczecińskiego stanęła znajoma oskarżonej Bassaler, jeszcze w czasach wspólnej pracy w centrali paryskiej, pani Rosay, oficjalnie sekretarka konsulatu francuskiego w Szczecinie.

Na czele sektora gdańskiego stanął pan Bardet, oficjalnie wicekonsul w Gdańsku.

Na czele sektora krakowskiego

(Dokończenie na str. 5-iej)

Projekt ustawy skarbowej na rok 1950 uchwalony przez Radę Ministrów

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 22 grudnia br. uchwaliła projekt ustawy skarbowej na rok 1950. Uchwalony projekt wejdzie pod obrady Sejmu. Do czasu uchwalenia przez Sejm rząd kierować się będzie ustawą o przewo-

rium, której projekt uchwalony został na tym samym posiedzeniu Rady Ministrów.

Rada Ministrów podjęła również m. in. uchwały o planie inwestycyjnym na r. 1950 i o planie kapitalnych remontów na r. 1950.

Akcja scaleniowa ogni w b. Stronnictw Ludowych

Realizując uchwały Kongresu Jedności Ruchu Ludowego Naczelny Komitet Wykonawczy Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego zarządził:

- 1) przeprowadzenie akcji scaleniowej podstawowych ogni w b. Stronnictw Ludowych;
- 2) przeprowadzenie akcji walnych zebrań Kół ZSL oraz zjazdów gminnych, powiatowych i wojewódzkich, celem dokonania wyboru władz ZSL.

Akcji scaleniowej towarzyszyć będzie głęboka i wyłożona praca ideologiczna, wyrażająca się w przeniesieniu dorobku Kongresu Jedności do gromad i gmin z okazji walnych zebrań gromadzkich i zjazdów gminnych. Akcja ta wykorzystana będzie również dla nastawienia ogniw terenowych ZSL na właściwy styl i metody pracy, zgodnie z wytycznymi organizacyjnymi, zawartymi w ogłoszonym na Kongresie referatach sekretarzy ZSL A. Juszkiewicza i K. Banacha.

W akcji scaleniowej zostanie zwrócona szczególna uwaga na: a) wzmocnienie klasowego oblicza ZSL poprzez staranny dobór kandydatów do władz pod względem klasowym i politycznym, aby

- a) zapobiec możliwości przenikania do szeregów Stronnictwa elementów obcych;
- b) zwiększenie udziału kobiet w nowo wybranych władzach;
- c) wybór do władz ZSL wartościowych i aktywnych członków ZMP, pracujących równocześnie po linii ZSL;
- d) przestrzeganie na walnych zebraniach i zjazdach statutowych zasad demokracji wewnętrznej.

W terminie do dnia 31 grudnia rb. dokonane zostanie scalenie Kół b. Stronnictw Ludowych i powołane będą Komisaryczne Zarządy Kół gromadzkich i grodzkich.

Statutowe Zebrania Kół rozpoczyna się z dniem 27 grudnia rb. i zakończą najdalej do dnia 15 lutego 1950 r.

Zjazdy Gminne zostaną przeprowadzone w terminie od 15 lutego do 15 marca 1950 r.

Zjazdy Powiatowe — od 15 marca do 15 kwietnia 1950 r.

Terminy Zjazdów Wojewódzkich zaproponują Wojewódzkie Komitety Wykonawcze ZSL w miarę wykańczania akcji wyborczej w terenie, tak, aby Wojewódzki Zjazd Delegatów odbył się nie później, jak 1 maja 1950 roku.

Pod kierownictwem Józefa Stalina

Związek Radziecki stał się najpotężniejszą siłą świata obrońcą pokoju, nadzieją ludów uciemnionych

Przedruk artykułu W. Mołotowa z »Prawdy«

W związku z 70 rocznicą urodzin Generalissimusa J. Stalina w prasie radzieckiej ukazały się artykuły czołowych przywódców WKP(b), przedstawicieli najwyższych władz ZSRR.

Dziennik „Prawda”, centralny organ CK WKP(b), zamieścił w specjalnym numerze, poświęconym 70 rocznicy urodzin J. Stalina, m. in. artykuł Władysława Mołotowa pt.: „Stalin i stalinowskie kierownictwo”. W. Mołotow w artykule tym pisze:

Obecnie stało się szczególnie jasne, jak wielkim szczęściem dla naszej ojczyzny i całej sprawy komunizmu było, że po śmierci Lenina na czele Komunistycznej Partii ZSRR stanął tow. Stalin, pod którego kierownictwem już ponad ćwierć wieku społeczeństwo komunistyczne. W ciągu tego okresu historycznego kraj nasz okrzepł i rozwinął skrzydła, jako kraj socjalizmu, a zarazem stał się decydującym czynnikiem obrzy mięgo wzrostu sił całej postępowej ludzkości. Na tym polega olbrzymia zasługa tow. Stalina, kierownictwa stalinowskiego — które zapewniło ideowe zespolenie naszej partii na podstawie zasad marksizmu — leninizmu i niezachwiany ruch naprzód narodu radzieckiego po drodze, wskazywanej przez wielkiego Lenina.

Już w końcu 1936 r. w referacie „O projekcie konstytucji ZSRR” mówił tow. Stalin:

„Mamy teraz całkowicie ukształtowane wielonarodowe państwo socjalistyczne, które wytrzymało wszelkie próby, którego trwałości mogłoby po zazdrości jakiegokolwiek państwa narodowe w jakiegokolwiek części świata”.

Jak wiadomo, konstytucja stalinowska utrwaliła ów wynik i stała się podstawą dalszego rozwoju i jeszcze bardziej wszechstronnego wzrostu sił naszego państwa. W r. 1946 podsumowując wyniki drugiej wojny światowej i kreśląc nowe zadania budownictwa socjalistycznego, tow. Stalin wskazał na historyczne

budowa ekonomicznych fundamentów socjalizmu

Rzeczą konieczną było zbudować przede wszystkim ekonomiczny fundament socjalizmu i przez to ugruntować na trwałe podstawy systemu państwowego dyktariatu proletariatu, oparty na sojuszu klasy robotniczej i mas pracującego chłopstwa. Zadaniem temu odpowiadała polityka socjalistycznego uprzemysłowienia kraju, która znalazła swój wyraz w słynnych 5-letnich stalinowskich. W tych latach nabrało rozmachu budownictwo wielu tysięcy zakładów przemysłowych i fabryk, powstały nowe przemyślane okręgi przemysłowe i miasta. Przeprowadzenie tej polityki wzmocniło i zwiększyło kierowniczą rolę klasy robotniczej w Związku Radzieckim. Na zasadzie stalinowskiej polityki uprzemysłowienia, która umożliwiła rekonstrukcję techniczną całej gospodarki narodowej kraju — zapewniliśmy nieprzerwany i wciąż wzmagający się rozwój przemysłu radzieckiego, a w szczególności przemysłu ciężkiego, niezależność naszej gospodarki narodowej od krajów kapitalistycznych i niepowstrzymany wzrost dobrobytu i poziomu kulturalnego klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy naszego kraju.

Dalej było rzeczą konieczną rozstrzygnięcie postawione po raz pierwszy przez historię zadania przejścia milionów drobnych i zacofanych gospodarstw chłopskich na tory wielkiego, uzbrojonego w nową technikę gospodarstwa zespolonego, opracowana przez tow. Stalina teoria budownictwa kolchozowego, na której oparty został słynny statut spółdzielni rolniczej, z zawartymi w tym statucie doskonałymi zasadami powiązania osobistych interesów kolchozika z mającymi decydujące znaczenie interesami wspólnego gospodarstwa kolchozu oraz bezpośrednie stalinowskie kierownictwo nad rozwijającym się masowo ruchem kolcho-

gólnoświatowe znaczenie zwycięstwa Armii Radzieckiej w wojnie. Tow. Stalin wskazywał wówczas, że w wojnie tej „zwyciężył nasz radziecki ustrój społeczny”, który dowiódł, że „jest lepszą formą organizacji społeczeństwa, aniżeli jakiegokolwiek nieradziecki ustrój społeczny”, że za razem w tej wojnie „zwyciężył nasz radziecki ustrój państwowy”, który udowodnił, że „radziecki ustrój państwowy okazał się wzorem państwa wielonarodowego, że radziecki ustrój państwowy jest takim systemem organizacji państwowej, w której zagadnienie narodowe i problem współpracy narodów rozstrzygnięte zostały lepiej, aniżeli w jakimkolwiek innym państwie wielonarodowym”.

Jest rzeczą zupełnie oczywistą, że takiego zwycięstwa nie mogliśmy osiągnąć, gdyby nie poprzedzały go wielkie zdobycze narodu radzieckiego w dziedzinie politycznej i ekonomicznego rozwoju państwa radzieckiego, osiągnięte pod kierownictwem naszej partii. Bez tego nie mielibyśmy tej ekonomicznej potęgi kraju, zespolenia klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy wokół partii, wokół tow. Stalina, ani tej bezgranicznej gotowości narodu do obrony państwa radzieckiego przed wrogami zewnętrznymi, co miało decydujące znaczenie dla zwycięskiego wyniku wojny.

To wielkie zwycięstwo stało się możliwe dzięki sukcesom socjalizmu, osiągniętym przez nasz naród w latach poprzedzających wielką wojnę w obronie ojczyzny

Wzrost potęgi ZSRR i upadek systemów kapitalistycznych

Sukcesy socjalizmu w ZSRR, im bardziej ujawniają wielkie ich znaczenie dla postępu, tym mocniej przyciągają uwagę innych narodów, ponieważ przed oczami wszystkich odbywa się dalsze pogłębianie powszechnego kryzysu systemu kapitalistycznego, kiedy to od systemu tego odpadają coraz to nowe państwa i gdy kapitalizm nie ma już perspektyw rozwoju powszechnego, a silniejsze mocarstwa kapitalistyczne w ten lub inny sposób zatapiają swoje sprawy przy pomocy niepohamowanej grabieży i drogą osłabiania innych krajów kapitalistycznych i zależnych, przede wszystkim przez bestialski wyzysk mas pracujących w tych państwach. Obecnie nie da się już ukryć, że w krajach kapitalistycznych Ameryki i Europy narasta nowy kryzys ekonomiczny i wciąż zwiększają się milionowe szeregi bezrobotnych i półbezrobotnych — w tym samym czasie, gdy Związek Radziecki, w którym nie ma kryzysów i bezrobocia, pewnie kroczy naprzód po drodze rozwoju i rozkwitu ekonomicznego.

Wbrew przepowiedniom naszych przeciwników z obozu kapitalistycznego o konieczności długotrwałego zastoju ekonomicznego w ZSRR po zakończeniu drugiej wojny światowej — kraj nasz pomyślnie daje sobie radę z likwidacją ciężkich następstw wojny i nieprzyjacielskiej okupacji, urzeczywistnia wszechstronny rozwój gospodarki narodowej, przy czym przemysł nasz pracuje już na znacznie wyższym poziomie, aniżeli w latach poprzedzających wojnę. Robotnicy, chłopcy i inteligencja Związku Radzieckiego widzą, że dziś żyją lepiej niż wczoraj i dobrze wiedzą, że jutro będą żyli lepiej niż dzisiaj. Są oni pewni dnia jutrzejszego, gdyż widzą na własne oczy, jak z roku na rok rośnie i krzepnie ZSRR.

Wiedzą oni, iż mają kierownika — na którym można polegać — Partię Komunistyczną i mądrego Wodza — Wielkiego Stalina. Ogromną zasługą towarzysza Stalina jest to, że w ciągu wszystkich tych lat, bez względu na trudności napotymane na naszej drodze — Partia Bolszewicka zawsze wysoko wznosiła sztandar walki o zwycięstwo socjalizmu w ZSRR. W partii było niemało trockistów, prawicowych i wszelkich innych zdradców i obcych ludzi, którzy siali niewiarę w możliwość zwycięstwa socjalizmu w Związku Radzieckim, znajdującym się w otoczeniu kapitalistycznym. Wszelkiego rodzaju agenty wroga klasowego atakowały, zwłaszcza po śmierci Lenina, Partię i prowadzoną przez nią politykę budowy socjalizmu. Towarzysz Stalin obronił i rozwinął teorię leninowską o możliwości zwycięstwa socjalizmu w jednym, z osobną wziętym kraju, o możliwości zwycięstwa socjalizmu w ZSRR.

W naszych czasach nie ma potrzeby prowadzenia polemiki na temat naukowej słuszności tej te-

wsi, rozpoczęło nowe dostanie i kulturalne życie. Obecna inteligencja socjalistyczna, która w masie swej wyszła ze środowiska tychże robotników, chłopów i innych ludzi pracy — z ochotą i oddaniem służy swemu narodowi. W naszym kraju zostało utworzone i ukształtowało się w sposób trwały społeczeństwo socjalistyczne — społeczeństwo bez kapitalistów, bez wyzysku człowieka przez człowieka, a zatem na zawsze wykarczowano korzenie restauracji kapitalizmu.

Znaczenie gruntownych przemian społecznych, dokonanych w ZSRR,

Wzrost potęgi ZSRR i upadek systemów kapitalistycznych

jest szczególnie wielkie dlatego, że państwo nasze jest wielonarodowe i że narody Zw. Radzieckiego, mimo wszystkich różnic ich przeszłości historycznej, a czasem nawet obecnego sposobu życia — kreczą po jednej wspólnej socjalistycznej drodze rozwoju. Jednym z najbardziej doniosłych osiągnięć kierownictwa stalinowskiego jest przy tym wielka przyjaźń narodów, ich braterska współpraca i pomoc wzajemna, które osiągnięte zostały w naszym kraju pod sztandarem internacjonalizmu socjalistycznego i które z każdym dniem krzepną coraz bardziej.

Jeżeli chodzi o stosunki ZSRR z innymi krajami i o sytuację międzynarodową w ogóle, to i tu zaszły w ciągu ostatnich lat doniosłe zmiany. Do niedawna Związek Radziecki był jedynym państwem socjalistycznym, znajdującym się we wroгим otoczeniu kapitalistycznym. Powszechnie wiadomo, ile podejmowano prób ze strony mocarstw imperialistycznych, aby przez bezpośrednią interwencję wojenną, przy pomocy blokady ekonomicznej i innych nikczemnych środków, włączając spiski i zabójstwa działaczy radzieckich, szkody i dywersję, skończyć z istnieniem pierwszego państwa socjalistycznego. Zapewnić zewnętrzne warunki dla pokojowego rozwoju ZSRR — oto podstawowe zadanie, które stało przed polityką zagraniczną władzy radzieckiej. Wymagało to stałej i czujnej troski o umocnienie potęgi Armii Radzieckiej i jej gotowości do obrony kraju przed napadem.

Fakt, że na przestrzeni lat 1921-1941 nasz kraj, prowadząc niezależną radziecką politykę zagraniczną, zdołał zabezpieczyć pokojowe warunki swego rozwoju, stanowi olbrzymie osiągnięcie stalinowskiej polityki zagranicznej — polityki pokoju. Stalinowska polityka zagraniczna, opierająca się na osiągnięciach budowy socjalizmu i na wzmocnieniu potęgi kraju, umożliwiła nam przedwojenny okres pokojowy rozciągający się na dwadzieścia lat, co pozwoliło przeksztalić ZSRR w potężne mocarstwo socjalistyczne, które wyszło z honorem z doświadczeń ostatniej wojny.

Druga wojna światowa zakończyła się pełnym zwycięstwem ZSRR i państw sojuszniczych nad agresorami faszystowskimi. Wywołała ona ogromne napięcie wszystkich sił narodu radzieckiego, który uczynił w latach władzy radzieckiej gigantyczny krok naprzód w swym rozwoju kulturalnym, zgodnie i czynnie uczestniczy w socjalistycznym budownictwie w miastach i na wsi, ożywiony wielkim poczuciem słuszności swej sprawy i głębokim przekonaniem o mądrości kierownictwa stalinowskiego. Na drodze wzmocnienia ustroju socjalistycznego i wychowania socjalistycznego narodu radzieckiego, kroczy naprzód, co znaj-

duje wyraz w takim wzroście siły moralno-politycznej i w takim wzroście patriotyzmu radzieckiego, że nie ma już na świecie siły, która zdołałaby skierować nasz naród wstecz — z powrotem ku kapitalizmowi.

Na tym polega najważniejszy wynik przebytej drogi socjalistycznego rozwoju naszego kraju pod stalinowskim kierownictwem Partii Bolszewickiej.

Stalin organizatorem zwycięstwa w wojnie z faszyzmem

Stalin organizatorem zwycięstwa w wojnie z faszyzmem

Jeżeli chodzi o stosunki ZSRR z innymi krajami i o sytuację międzynarodową w ogóle, to i tu zaszły w ciągu ostatnich lat doniosłe zmiany.

Do niedawna Związek Radziecki był jedynym państwem socjalistycznym, znajdującym się we wroгим otoczeniu kapitalistycznym. Powszechnie wiadomo, ile podejmowano prób ze strony mocarstw imperialistycznych, aby przez bezpośrednią interwencję wojenną, przy pomocy blokady ekonomicznej i innych nikczemnych środków, włączając spiski i zabójstwa działaczy radzieckich, szkody i dywersję, skończyć z istnieniem pierwszego państwa socjalistycznego. Zapewnić zewnętrzne warunki dla pokojowego rozwoju ZSRR — oto podstawowe zadanie, które stało przed polityką zagraniczną władzy radzieckiej. Wymagało to stałej i czujnej troski o umocnienie potęgi Armii Radzieckiej i jej gotowości do obrony kraju przed napadem.

Fakt, że na przestrzeni lat 1921-1941 nasz kraj, prowadząc niezależną radziecką politykę zagraniczną, zdołał zabezpieczyć pokojowe warunki swego rozwoju, stanowi olbrzymie osiągnięcie stalinowskiej polityki zagranicznej — polityki pokoju. Stalinowska polityka zagraniczna, opierająca się na osiągnięciach budowy socjalizmu i na wzmocnieniu potęgi kraju, umożliwiła nam przedwojenny okres pokojowy rozciągający się na dwadzieścia lat, co pozwoliło przeksztalić ZSRR w potężne mocarstwo socjalistyczne, które wyszło z honorem z doświadczeń ostatniej wojny.

Druga wojna światowa zakończyła się pełnym zwycięstwem ZSRR i państw sojuszniczych nad agresorami faszystowskimi. Wywołała ona ogromne napięcie wszystkich sił narodu radzieckiego, który uczynił w latach władzy radzieckiej gigantyczny krok naprzód w swym rozwoju kulturalnym, zgodnie i czynnie uczestniczy w socjalistycznym budownictwie w miastach i na wsi, ożywiony wielkim poczuciem słuszności swej sprawy i głębokim przekonaniem o mądrości kierownictwa stalinowskiego. Na drodze wzmocnienia ustroju socjalistycznego i wychowania socjalistycznego narodu radzieckiego, kroczy naprzód, co znaj-

Pokrzyżowanie zamiarów anglosaskich kapitalistów

Wiemy też jak ważną rolę w rozgromieniu sił zbrojnych państw „osi” odegrało utworzenie antyfaszystowskiej koalicji Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i innych państw sojuszniczych. Dzięki stalinowskiej polityce zagranicznej, która potrafiła zapobiec utworzeniu jednolitego frontu państw kapitalistycznych przeciwko ZSRR w okresie poprzedzającym drugą wojnę światową, agresywne państwa faszystowskie znalazły się w izolacji, a Związek Radziecki zajął należne mu miejsce w potężnej koalicji antyfaszystowskiej. Również w tym wypadku osobista rola towarzysza Stalina miała wyjątkowe znaczenie dla całego biegu wydarzeń. Głęboka wiedza w dziedzinie historii narodów, wielostronne doświadczenie Wodza międzynarodowego ruchu komunistycznego, zdolność zglębiania i odkrywania w porę strategicznych planów i taktycznych posunięć poszczególnych państw, śmiałość i giętkość decyzji w skomplikowanych sprawach mię-

narodowe — to cechy tak bardzo charakterystyczne dla towarzysza Stalina — były źródłem decydujących sukcesów polityki zagranicznej Związku Radzieckiego.

Ażby podczas wojny powstała antyhitlerowska koalicja trzech mocarstw, trzeba było pokrzyżować najpierw antyradzieckie plany rządów Anglii, Francji oraz stojących za ich plecami kół imperialistycznych, plany, których celem było pchnięcie Niemiec do wojny przeciwko Związkowi Radzieckiemu, by następnie obłowić się ich kosztem, — a zwłaszcza kosztem ZSRR. Związek Radziecki zmuszony był nawet pójść na zawarcie z Niemcami paktu o nieagresji, gdy wyjaśniło się ostatecznie, że wszystkie wysiłki rządu radzieckiego w kierunku utworzenia jednolitego frontu z innymi państwami Europy, w celu przeciwstawienia się narastającej agresji faszystowskiej krajów „osi”, zostały udaremnione przez rządy Anglii i Francji z powodu ich ślepej nienawiści do radzie-

duje wyraz w takim wzroście siły moralno-politycznej i w takim wzroście patriotyzmu radzieckiego, że nie ma już na świecie siły, która zdołałaby skierować nasz naród wstecz — z powrotem ku kapitalizmowi.

Na tym polega najważniejszy wynik przebytej drogi socjalistycznego rozwoju naszego kraju pod stalinowskim kierownictwem Partii Bolszewickiej.

Stalin organizatorem zwycięstwa w wojnie z faszyzmem

Jeżeli chodzi o stosunki ZSRR z innymi krajami i o sytuację międzynarodową w ogóle, to i tu zaszły w ciągu ostatnich lat doniosłe zmiany.

Do niedawna Związek Radziecki był jedynym państwem socjalistycznym, znajdującym się we wroгим otoczeniu kapitalistycznym. Powszechnie wiadomo, ile podejmowano prób ze strony mocarstw imperialistycznych, aby przez bezpośrednią interwencję wojenną, przy pomocy blokady ekonomicznej i innych nikczemnych środków, włączając spiski i zabójstwa działaczy radzieckich, szkody i dywersję, skończyć z istnieniem pierwszego państwa socjalistycznego. Zapewnić zewnętrzne warunki dla pokojowego rozwoju ZSRR — oto podstawowe zadanie, które stało przed polityką zagraniczną władzy radzieckiej. Wymagało to stałej i czujnej troski o umocnienie potęgi Armii Radzieckiej i jej gotowości do obrony kraju przed napadem.

Fakt, że na przestrzeni lat 1921-1941 nasz kraj, prowadząc niezależną radziecką politykę zagraniczną, zdołał zabezpieczyć pokojowe warunki swego rozwoju, stanowi olbrzymie osiągnięcie stalinowskiej polityki zagranicznej — polityki pokoju. Stalinowska polityka zagraniczna, opierająca się na osiągnięciach budowy socjalizmu i na wzmocnieniu potęgi kraju, umożliwiła nam przedwojenny okres pokojowy rozciągający się na dwadzieścia lat, co pozwoliło przeksztalić ZSRR w potężne mocarstwo socjalistyczne, które wyszło z honorem z doświadczeń ostatniej wojny.

Druga wojna światowa zakończyła się pełnym zwycięstwem ZSRR i państw sojuszniczych nad agresorami faszystowskimi. Wywołała ona ogromne napięcie wszystkich sił narodu radzieckiego, który uczynił w latach władzy radzieckiej gigantyczny krok naprzód w swym rozwoju kulturalnym, zgodnie i czynnie uczestniczy w socjalistycznym budownictwie w miastach i na wsi, ożywiony wielkim poczuciem słuszności swej sprawy i głębokim przekonaniem o mądrości kierownictwa stalinowskiego. Na drodze wzmocnienia ustroju socjalistycznego i wychowania socjalistycznego narodu radzieckiego, kroczy naprzód, co znaj-

Pokrzyżowanie zamiarów anglosaskich kapitalistów

Wiemy też jak ważną rolę w rozgromieniu sił zbrojnych państw „osi” odegrało utworzenie antyfaszystowskiej koalicji Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i innych państw sojuszniczych. Dzięki stalinowskiej polityce zagranicznej, która potrafiła zapobiec utworzeniu jednolitego frontu państw kapitalistycznych przeciwko ZSRR w okresie poprzedzającym drugą wojnę światową, agresywne państwa faszystowskie znalazły się w izolacji, a Związek Radziecki zajął należne mu miejsce w potężnej koalicji antyfaszystowskiej. Również w tym wypadku osobista rola towarzysza Stalina miała wyjątkowe znaczenie dla całego biegu wydarzeń. Głęboka wiedza w dziedzinie historii narodów, wielostronne doświadczenie Wodza międzynarodowego ruchu komunistycznego, zdolność zglębiania i odkrywania w porę strategicznych planów i taktycznych posunięć poszczególnych państw, śmiałość i giętkość decyzji w skomplikowanych sprawach mię-

narodowe — to cechy tak bardzo charakterystyczne dla towarzysza Stalina — były źródłem decydujących sukcesów polityki zagranicznej Związku Radzieckiego.

Ażby podczas wojny powstała antyhitlerowska koalicja trzech mocarstw, trzeba było pokrzyżować najpierw antyradzieckie plany rządów Anglii, Francji oraz stojących za ich plecami kół imperialistycznych, plany, których celem było pchnięcie Niemiec do wojny przeciwko Związkowi Radzieckiemu, by następnie obłowić się ich kosztem, — a zwłaszcza kosztem ZSRR. Związek Radziecki zmuszony był nawet pójść na zawarcie z Niemcami paktu o nieagresji, gdy wyjaśniło się ostatecznie, że wszystkie wysiłki rządu radzieckiego w kierunku utworzenia jednolitego frontu z innymi państwami Europy, w celu przeciwstawienia się narastającej agresji faszystowskiej krajów „osi”, zostały udaremnione przez rządy Anglii i Francji z powodu ich ślepej nienawiści do radzie-

duje wyraz w takim wzroście siły moralno-politycznej i w takim wzroście patriotyzmu radzieckiego, że nie ma już na świecie siły, która zdołałaby skierować nasz naród wstecz — z powrotem ku kapitalizmowi.

Na tym polega najważniejszy wynik przebytej drogi socjalistycznego rozwoju naszego kraju pod stalinowskim kierownictwem Partii Bolszewickiej.

Stalin organizatorem zwycięstwa w wojnie z faszyzmem

Jeżeli chodzi o stosunki ZSRR z innymi krajami i o sytuację międzynarodową w ogóle, to i tu zaszły w ciągu ostatnich lat doniosłe zmiany.

Do niedawna Związek Radziecki był jedynym państwem socjalistycznym, znajdującym się we wroгим otoczeniu kapitalistycznym. Powszechnie wiadomo, ile podejmowano prób ze strony mocarstw imperialistycznych, aby przez bezpośrednią interwencję wojenną, przy pomocy blokady ekonomicznej i innych nikczemnych środków, włączając spiski i zabójstwa działaczy radzieckich, szkody i dywersję, skończyć z istnieniem pierwszego państwa socjalistycznego. Zapewnić zewnętrzne warunki dla pokojowego rozwoju ZSRR — oto podstawowe zadanie, które stało przed polityką zagraniczną władzy radzieckiej. Wymagało to stałej i czujnej troski o umocnienie potęgi Armii Radzieckiej i jej gotowości do obrony kraju przed napadem.

Fakt, że na przestrzeni lat 1921-1941 nasz kraj, prowadząc niezależną radziecką politykę zagraniczną, zdołał zabezpieczyć pokojowe warunki swego rozwoju, stanowi olbrzymie osiągnięcie stalinowskiej polityki zagranicznej — polityki pokoju. Stalinowska polityka zagraniczna, opierająca się na osiągnięciach budowy socjalizmu i na wzmocnieniu potęgi kraju, umożliwiła nam przedwojenny okres pokojowy rozciągający się na dwadzieścia lat, co pozwoliło przeksztalić ZSRR w potężne mocarstwo socjalistyczne, które wyszło z honorem z doświadczeń ostatniej wojny.

Druga wojna światowa zakończyła się pełnym zwycięstwem ZSRR i państw sojuszniczych nad agresorami faszystowskimi. Wywołała ona ogromne napięcie wszystkich sił narodu radzieckiego, który uczynił w latach władzy radzieckiej gigantyczny krok naprzód w swym rozwoju kulturalnym, zgodnie i czynnie uczestniczy w socjalistycznym budownictwie w miastach i na wsi, ożywiony wielkim poczuciem słuszności swej sprawy i głębokim przekonaniem o mądrości kierownictwa stalinowskiego. Na drodze wzmocnienia ustroju socjalistycznego i wychowania socjalistycznego narodu radzieckiego, kroczy naprzód, co znaj-

Pokrzyżowanie zamiarów anglosaskich kapitalistów

Wiemy też jak ważną rolę w rozgromieniu sił zbrojnych państw „osi” odegrało utworzenie antyfaszystowskiej koalicji Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i innych państw sojuszniczych. Dzięki stalinowskiej polityce zagranicznej, która potrafiła zapobiec utworzeniu jednolitego frontu państw kapitalistycznych przeciwko ZSRR w okresie poprzedzającym drugą wojnę światową, agresywne państwa faszystowskie znalazły się w izolacji, a Związek Radziecki zajął należne mu miejsce w potężnej koalicji antyfaszystowskiej. Również w tym wypadku osobista rola towarzysza Stalina miała wyjątkowe znaczenie dla całego biegu wydarzeń. Głęboka wiedza w dziedzinie historii narodów, wielostronne doświadczenie Wodza międzynarodowego ruchu komunistycznego, zdolność zglębiania i odkrywania w porę strategicznych planów i taktycznych posunięć poszczególnych państw, śmiałość i giętkość decyzji w skomplikowanych sprawach mię-

narodowe — to cechy tak bardzo charakterystyczne dla towarzysza Stalina — były źródłem decydujących sukcesów polityki zagranicznej Związku Radzieckiego.

Ażby podczas wojny powstała antyhitlerowska koalicja trzech mocarstw, trzeba było pokrzyżować najpierw antyradzieckie plany rządów Anglii, Francji oraz stojących za ich plecami kół imperialistycznych, plany, których celem było pchnięcie Niemiec do wojny przeciwko Związkowi Radzieckiemu, by następnie obłowić się ich kosztem, — a zwłaszcza kosztem ZSRR. Związek Radziecki zmuszony był nawet pójść na zawarcie z Niemcami paktu o nieagresji, gdy wyjaśniło się ostatecznie, że wszystkie wysiłki rządu radzieckiego w kierunku utworzenia jednolitego frontu z innymi państwami Europy, w celu przeciwstawienia się narastającej agresji faszystowskiej krajów „osi”, zostały udaremnione przez rządy Anglii i Francji z powodu ich ślepej nienawiści do radzie-

(Dokończenie na str. 4-iej)

JÓZEF OZGA-MICHALSKI

NA NOWEJ DRODZE

Nasz listopadowy Kongres przyniósł Ruchowi Ludowemu upragnioną jedność.

Rozsądne przez wiele dzieł siatków lat przez klasowego wroga, szeregi chłopskie zrosły się w jeden organizm. Aby się to mogło stać, trzeba było rozkuć więzy z więzów starego ustroju, w którym kołatała się ona darmo przez wiele lat o sprawiedliwy podział dóbr, o prawo do władania ziemią, o władzę.

Dekret o reformie rolnej i twarda robotniczo-chłopska pięść w walce z podziemnym wrogiem, który zaciekłe bronił starego ustroju, torowały drogę naszej jedności. Rewolucyjna przebudowa starego ustroju w każdej dziedzinie życia, nasz udział w tej przebudowie przy boku klasy robotniczej, stworzyły warunki, w których nasza jedność wyrosła na trwałe podstawy.

Budując jedność ruchu ludowego, nie zmierzaliśmy do niej na ślepo, dla uzyskania szyldu jedności, nie podążaliśmy do niej dla świętego spokoju.

Mamy jedność, bo nie mamy obszarników, do których by zajechali jak kiedyś do Lanc korony nowi Putkowie, Wronowie i im podobni. Mamy ją ciężko zdobytą jedność, bo nie mamy kapitalistów, kupujących na rynku wyborczym chłopskie głosy. Walkę o jedność wygrałszy w ciężkim, politycznym boju toczonym z pomocą Polskiej Partii Robotniczej przeciwko naslanemu do ruchu ludowego dywersantom z Mikołajczykiem na czele.

Sily nasze rosły i umacniały się, dojrzewały do jedności przez gruntowanie władzy ludowej w Polsce.

Budując demokratyczną organizację wsi—Związek Samopomocy Chłopskiej, budowali śmy trwałe podstawy naszej przyszłej jedności. Pomagając młodzieży w jej walce o demokratyzowanie ruchu wiciowego, który uwikłany cierpiał kryzys w agrarystycznej matni, biliśmy się o ideologiczne podstawy jedności.

Budując coraz gęstsza sieć szkolną na wsi, biblioteki i świetlice, uprzystępniając młodzieży biednej i średniej naukę w szkołach wyższych, wykreślaliśmy i wykreślamy z życia wsi czasy ciemnoty i zafowania, w których to mnożył się wróg klasowy uprawiający na wsi swoje polityczne szachrajstwa. Jedność nasza oparła się rzecz jasna nie na wszystkim, co stanowi tak zwana przeszłość ruchu ludowego. Z dawnej i z niedalekiej przeszłości wykreśliliśmy kumotrów ugody z obszarnictwem, agentów piśsudczyzny i szpiclów sanacji spokrewnionych z faszysmem, którzy umiemy ukrywać się za kołnierzem Ruchu Ludowego. Wytrąciliśmy im z rąk agraryzm, to jest program ugody i pojednania klasowego, program kapitalistycznego rozwoju państwa, w któ

Prezydium Klubu Poselskiego ZSL

20. XII. br. odbyło się pierwsze posiedzenie Prezydium Klubu Parlamentarnego Posłów ZSL, wybrane go na zebraniu plenarnym Klubu w dniu 19. XII. br.

Skład Prezydium Klubu jest następujący:

Prezes Klubu — Grubecki Jan, I wiceprezes — Gęsing Roman, II wiceprezes — Gwizdowicz Michał, sekretarz — Wysocki Mieczysław, zast. sekret. — Laskowski Stanisław, skarbnik — Łyżnik-Izydorczyk Zofia, zast. skarbn. — Typiak Piotr, czł. prezydium — Kołodziejczyk Henryk, czł. prezydium — Łakomicz Ignacy.

rym żyłaby szczęśliwie elita, to jest burżuazja chłopska na nędzy milionowych mas wiejskich i burżuazja miejska na nędzy robotnika.

Program Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego nie spoczywa już więcej na przeżartych reakcyjną próchnicą, porzuconych obcą ręką pod chłopski dom, przyciesiach agraryzmu.

Program ten oparł się swoim ciężarem na budowanych robotniczym i chłopskim ramieniu fundamentu — socjalizm.

„Popatrzcie, jak chłop i robotnik wzięwszy się za ręce idą do nowego ustroju. W naszej wsi nie było ośrodka maszyn, nie było biblioteki, nie było żłobka dla dzieci. Teraz matka spokojna idzie w pole, nie morusają się dzieci na gościńcu... biedak nie chodzi po prośbie z koniem. Droga, po której my idziemy w naszej wsi, jest drogą do socjalizmu...”

Oto głos koleżanki Kawękiej, który słyszeliśmy na naszym Kongresie.

Polnymi ścieżkami, zakurzo-

nymi pyłem gościami, na których wychowują się jeszcze chłopskie dzieci zaczynamy swój marsz do nowego ustroju. Są ludzie, którzy pragnęliby ten marsz zahamować.

Zasłużony, wierny do ostatka Mikołajczykowi poseł Załęski, który niczym żubr pozostaje w swoim agrarystycznym rezerwacie pragnąłby uchodzić za ideologicznego więźnia „chłopskiej sprawy”. Kamińscy, Nowacy i Nadobnicy i im podobni tkwią w starych pe-selowskich skorupach niczym w jaju i czekają aż wysiedzi ich kwoka imperializmu i poprowadzi za sobą.

Od tych ludzi, którzy pozostali tym czym byli — to jest jawnymi lub zamaskowanymi wrogami ludu, a którzy tu i ówdzie występują jeszcze w terenie należy się zdecydowanie odciąć i zerwać wszelkie stosunki.

Wroga nie przekonamy, mo-żemy go tylko pobić.

Śmiało, śmielej niż dotychczas sięgnijmy do Kawęckich, Mrozowieckich, Walczakówny, Zielińskie, którzy budują czar-

nymi rękami ale już przy pomocy maszyn, bibliotek, żłobków — nowe życie, na chłopskiej drodze.

Podciągamy, choć jeszcze niewyrobiniony, ale zdrowy klasowo aktyw do twórczych konkretnych zadań i pomagamy mu w pracy.

Wysuwamy ludzi, którzy mniej deklarują, a więcej tworzą rewolucyjne fakty na chłopskiej drodze do nowego ustroju. Nie bójmy się ryzyka, a stawiamy na zdrowych klasowo członków naszej zjednoczonej organizacji, choćby ludzie ci mieli ideologiczne braki i wątpliwości, które należy przez zwyciężać — a nie omijać z daleka.

Program naszego Stronnictwa, wykuty w walce o lepsze życie człowieka na wsi, przyjęty przez Zjednoczony Kongres — to program walki, którą będziemy toczyć przy boku klasy robotniczej o dalszą przebudowę ustroju, przy udziale najszerzszego mas chłopskich partyjnych i bezpartyjnych, które musimy pociągnąć za sobą do budowy nowego życia.

Życzenia dla Generalissimusa Stalina Przebieg uroczystej akademii w Moskwie

(Dalszy ciąg ze str. 1-ej)

Z kolei przemawiają przedstawiciele republik radzieckich. Po nich wszedł na trybunę wśród gorących

Przemówienie Mao-Tse-tunga

oklasków całej sali przewodniczący Komitetu Centralnego Chińskiej Partii Komunistycznej, wódz narodu chińskiego — Mao Tse-tung.

naszemu wielkiemu sojusznikowi — Związkowi Radzieckiemu z Tow. Stalinem na czele. (Burzliwe oklaski). Niech mi wolno będzie wyrazić radość i głęboką radość w obliczu niebywałego zespolenia klasy robotniczej całego świata, osiągniętego pod przewodnictwem Towarzystwa Stalina (burzliwe oklaski).

Niech żyje Związek Radziecki — ostoja demokracji i pokoju na całym świecie! Niech żyje Wielki Stalin — wódz klasy robotniczej całego świata i międzynarodowego ruchu komunistycznego!

Kończąc słowa Mao Tse-tunga przyjęto potężną owacją.

Przemówienie przedstawiciela Biura Politycznego KC PZPR Józwiaka-Witolda

Na trybunę wchodzi członek Biura Politycznego KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — Franciszek Józwiak-Witold.

Oświadcza on, co następuje: Drodzy Towarzysze! Przybyliśmy z demokratycznej Polski, wywołanej z niewoli hitlerowskiej przez bohaterką Armię Radziecką, dowodzoną przez Wielkiego Stalina. Naród nasz nigdy nie zapomni, że w ciągu ćwierćwiecza dwukrotnie uzyskał wolność i niepodległość — dzięki radzieckiemu państwu socjalistycznemu.

Przykładem i wzorem w dziele budownictwa socjalizmu w naszym kraju jest dla nas Związek Radziecki. Uczymy się na historycznym doświadczeniu wielkiej Wschodnio-związkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) kierowanej przez Towarzystwa Stalina.

Klasa robotnicza Polski zlikwidowała rozłam w swych szeregach i

Z kolei zabierają głos, witani serdecznie przez zebranych przedstawicieli innych krajów demokracji

SIROKY

Członek Prezydium KC Czechosłowackiej Partii Komunistycznej Siroky przekazuje najlepsze życzenia Józefowi Stalinowi od narodów Czechosłowacji. Narody Czechosłowacji — stwierdza mówca — obchodzą 70-lecie urodzin tow. Stalina jako swe największe święto. Z Jego imieniem związane jest wyzwolenie naszej o-czyzny i odrodzenie naszej samodzielności. Z imieniem tow. Stalina łączą się nas a pokojowa praca twórcza, nasze bezpieczeństwo w obliczu groźby imperializmu, nasza promienna przyszłość so-

cialistyczna, rozkwit naszej kultury i szczęście naszych dzieci.

CZERWENKOW

Następnie wita gorąco Józefa Stalina sekretarz KC Bułgarskiej Partii Komunistycznej Czerwenkow

Naród radziecki, Wielki Stalin i bohaterka Armia Radziecka — podkreśla Czerwenkow — uratowały nasz kraj od cudzoziemskiego jarzma, od hańby i niewoli imperialistycznej. Przyjął ze Związkiem Radzieckim jest rękojmnia narodowego rozkwitu Bułgarii, główną gwarancją niepodległości naszego narodu. Oto

dłaczego miłość do tow. J. Stalina jest nieodłączną częścią naszej miłości ojczyzny.

RAKOSI

Gratulując gorąco Stalinowi w imieniu mas pracujących Węgierskiej Republiki Ludowej, sekretarz KC Węgierskiej Partii Pracujących Rakosi mówi m. in.:

Jednym z najważniejszych czynników, zapewnających powodzenie budownictwa socjalistycznego na Węgrzech jest fakt, że na czele narodu węgierskiego stoi partia marksistowsko-leninowska, której przywódcy z dumą i wdzięcznością nazywają siebie uczniami tow. Stalina.

GHEORGHIU-DEJ

Sekretarz generalny Rumuńskiej Partii Robotniczej Gheorghiu-Dej przekazuje Generalissimusowi Stalinowi serdeczne powitanie i wyrazy wdzięczności narodu rumuńskiego. Naród rumuński jest niezmiernie wdzięczny za bezinteresowną pomoc ZSRR. Rumuńska Partia Robotnicza uczy się od Stalina teorii i praktyki budownictwa socjalizmu, uczy się walki o szczęście swego narodu, o szczęście, które można osiągnąć jedynie pod sztandarem internacjonalizmu proletariackiego, jedynie w przy-żni ze Związkiem Radzieckim.

CEDENBAL

Z ramienia Mongolskiej Republiki Ludowej zabiera głos Cedenbal, sekretarz generalny Mongolskiej Partii Ludowo-Rewolucyjnej. Wyraża on w imieniu narodu mongolskiego serdeczne życzenia mądrym wodzowi i nauczycielowi mas pracujących całego świata — Generalissimusowi Stalinowi.

KIM DU BON

Jako następny mówca wchodzi na trybunę Kim Du Bon, przewodniczący Prezydium Zgromadzenia Narodowego Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej. Zwracając się do Generalissimusa Stalina mówca oświadcza m. in.:

Twe imię jest bliskie i drogie każdemu Koreańczykowi. Tobie zawdzięcza nasz naród wyzwolenie od d'ugotrwałego panowania na e-dźców japońskich. Dzięki Tobie rozpoczęła się nowa epoka w dziejach narodu koreańskiego.

TOGLIATTI

Następnie przemawia sekretarz generalny Włoskiej Partii Komunistycznej Palmiro Togliatti, którego mowa przerywana jest wielokrotnie burzliwymi oklaskami.

Przekazuje tow. Stalinowi gratulacje i życzenia pełne oddania i miłości — mówi Togliatti — w imie-

Uroczyste przekazanie darów dla Generalissimusa Stalina przez delegację polską w Moskwie

MOSKWA (PAP). — 22 bm. we wspaniałym gmachu Muzeum Sztuk Pięknych im. Puszkina w Moskwie nastąpiło uroczyste otwarcie wystawy darów, nadesłanych przez narody 16 republik radzieckich oraz przez narody krajów demokracji ludowej i masy pracujące całego świata, ku czci 70-tej rocznicy urodzin genialnego Wodza całej postępowej ludzkości, Józefa Stalina.

W ramach tych uroczystości delegacja polska pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC PZPR — Franciszka Józwiaka Witolda, któremu towarzyszył charge d'affaires Zambrowicz przekazała dary społeczeństwa polskiego dla Józefa Stalina na ręce przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR — Mikołaja Szvernika.

Zwracając się do przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej Szvernika, kierownik delegacji polskiej Józwiak-Witold oświadczył:

Przynosimy te skromne dary, dzieło rąk polskich robotników, chłopów, żołnierzy, inteligencji pracującej — jako symbol ich bezgranicznej miłości i czci dla Towarzystwa Stalina, w którym naród nasz widzi swego wodza i najlepszego przyjaciela.

W imieniu narodu polskiego

i z jego polecenia składamy Towarzyszowi Stalinowi nasze najserdeczniejsze życzenia długich lat zdrowia, życząc mu najgoręcej, by prowadził nas dalej naprzód, do zwycięstwa socjalizmu na całym świecie.

W odpowiedzi, przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, Szvernik, gorąco oklaskiwany przez członków delegacji polskiej, oświadczył:

Dziękujemy Wam i w Waszych osobach narodowi polskiemu za dary, nadesłane w związku z 70-tą rocznicą urodzin Towarzystwa Stalina.

Prezydent Szvernik stwierdził następnie, że przyjazd delegacji społeczeństwa polskiego do Moskwy jest wyrazem coraz bardziej zacieśniającej się przyjaźni między narodem polskim a narodami Związku Radzieckiego i wyraził przeświadczenie, że przyjaźń ta będzie się coraz bardziej zacieśniała w interesie obu narodów. Zyczył on narodowi polskiemu pomyślnego wykonania wszystkich jego zamierzeń, w wyniku czego demokratyczna Republika Polska stanie się republiką socjalistyczną.

Następnie przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Szvernik wraz z towarzyszącymi mu członkami Komitetu Jubileuszowego obejrzał różnorodne dary społeczeństwa polskiego. Wyjaśnien udzielali mu ob. Józwiak-Witold i pozostali członkowie delegacji polskiej.

Delegacja polska złożyła wieniec

w Mauzoleum Lenina

Delegacja polska, która przybyła do Moskwy na uroczystości 70-lecia urodzin Józefa Stalina, złożyła wieniec w Mauzoleum Lenina.

Delegacji na czele z gen. Franciszkiem Józwiakiem-Witoldem towarzyszył charge d'affaires ambasady polskiej w Moskwie J. Zambrowicz oraz pracownicy ambasady.

Członkowie delegacji polskiej zwiedzili również groby pochowanych u podnóża Kremła wielkich działaczy partii bolszewickiej — Swierdłowa, Kalinina, Dzierżyńskiego, Frunzego i Zdanowa.

Wieniec w Mauzoleum Lenina złożyli również członkowie wszystkich delegacji zagranicznych, przybyłych na uroczystości jubileuszowe do stolicy ZSRR.

Akademia

w ambasadzie RP w Moskwie

W ambasadzie R. P. w Moskwie odbyła się uroczysta akademія, poświęcona 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina.

Na akademii przybyli wszyscy pracownicy ambasady oraz polskich placówek w Moskwie, członkowie delegacji polskiej, która przybyła do Moskwy oraz studenci, kształcący się na wyższych uczelniach moskiewskich.

W prezydium zasiadli m. in.: minister handlu zagranicznego R. P. inż. Tadeusz Gede, charge d'affaires R. P. w Moskwie Zambrowicz oraz gorąco witana przez zebranych Zofia Dzierżyńska i Anna Świerczewska — wdowa po generale Świerczewskim-Walterze.

Referat, poświęcony życiu i działalności wodza całej postępowej ludzkości i największego przyjaciela ludu polskiego Józefa Stalina wygłosił generał Stanisław Okęcki.

Wśród entuzjastycznej owacji uczestnicy akademii uchwalili tekst adresu powitalnego do Generalissimusa Stalina.

Akademia zakończyła się odśpiewaniem *Międzynarodówki*.

(Dokończenie na str. 5-6j)

Pod kierownictwem Józefa Stalina

Związek Radziecki stał się najpotężniejszą siłą świata obrońcą pokoju, nadzieją ludów uciemiężonych

Przedruk artykułu W. Mołotowa z »Prawdy«

(Dokończenie ze str. 2-ej)

kłego państwa robotniczo - chłopskiego. Towarzysz Stalin przejrzał w porę perfidny sens ówczesnych intryg anglo - francuskich przeciwko Związkowi Radzieckiemu, co pozwoliło nie tylko odsunąć groźbę naszej ocyżnie uderzenie, odraczając napaść

Niemiec hitlerowskich na ZSRR, lecz i pokierować rozwojem wydarzeń w taki sposób, że rządy Anglii i USA stanęły przed koniecznością utworzenia antyfaszystowskiej koalicji anglo - radziecko - amerykańskiej, od władzającej interesom wszystkich miłujących wolność narodów.

przeciwstawny mu obóz imperialistyczny z kołami rządzącymi USA i Anglii na czele, uprawiający politykę przygotowania nowej wojny, ale niezdolny do powstrzymania coraz większego rozmachu międzynarodowego ruchu obrońców pokoju. Wytworzyła się sytuacja, w której imperialiści, po rozpoczęciu nowej wojny światowej, spotykają się nieuchronnie ze strony narodów miłujących pokój i całego obozu demokratycznego z taką odprawą, która doprowadzi nie tylko do klęski tych lub innych mo-

carstw agresywnych, jak to było dotychczas, lecz do likwidacji całego systemu imperializmu światowego.

Na tym polega główny bilans tych zmian w sytuacji międzynarodowej, które oznaczają, że dzisiaj losy narodów miłujących pokój oraz interesy całej postępowej ludności są związane nierozdzielnie z dalszymi sukcesami Związku Radzieckiego i światowego obozu demokratycznego, którego uznanym wodzem jest Wielki Stalin.

środków, podejmowanych dla podniesienia poziomu kulturalnego i komunistycznego wychowania Narodu Radzieckiego — oto niezwykłe mocne strony stalinowskiego kierownictwa naszej Partii.

Fakty historyczne wykazują, że partia pod kierownictwem towarzysza Stalina z niezmiennym powodzeniem dawała i daje sobie radę z rozstrzygnięciem tych bojowych zadań.

We wspaniałym artykule „Przyczynki do problemu strategii i taktyki komunistów rosyjskich”, napisanym w 1923 roku, towarzysz Stalin wyraźnie określił trzy zwroty historyczne w dziejach naszej rewolucji oraz trzy odpowiadające im plany strategiczne naszej Partii. Na temat trzeciego, ostatniego zwrotu, towarzysz Stalin pisał:

„Trzeci zwrot rozpoczął się od przewrotu październikowego, gdy

śmiertelny bój dwóch imperialistycznych grup Zachodu osiągnął punkt kulminacyjny; gdy kryzys rewolucyjny jawnie narastał na Zachodzie; gdy zbankrutowana i uwikłana w przeciwieństwach władza burżuazyjna w Rosji padła pod ciosem rewolucji proletariackiej; gdy zwycięska rewolucja proletariacka, która zerwała z imperializmem i wyszła z wojny, pozyskała sobie w imperialistycznych koalicjach Zachodu śmiertelnych wrogów; gdy dekrety nowego rządu radzieckiego o pokoju, o konfiskacie ziem obszarowych, wywłaszczeniu kapitalistów i wyzwoleniu uciskanych narodowości zdobyły mu zaufanie milionów ludzi pracy całego świata. Był to zwrot w skali międzynarodowej, albowiem po raz pierwszy przerwany został międzynarodowy front kapitalu, po raz pierwszy postawione zostało na płaszczyźnie praktycznej zagadnienie obalenia kapitalizmu.

Potężny wzrost sił obozu postępu, pokoju i wolności

Zmiany w sytuacji międzynarodowej, które nastąpiły w rezultacie drugiej wojny światowej i wzrostu roli ZSRR, mówią same za siebie.

Świadczą o tym przede wszystkim takie fakty, jak powstanie w Europie i w Azji szeregu krajów demokracji ludowej, które obecnie wkroczyły zdecydowanie na drogę budownictwa socjalistycznego. Tylko bezradziejsi reakcyjniści mogą w dzisiejszych czasach wierzyć w niedorzeczny utopijny o cofnięciu narodów Polski, Czechosłowacji, Węgier, Rumunii, Bułgarii, Albanii lub Korei — nie mówiąc już o Mongolskiej Republice Ludowej — do starych warunków, do stanu pokornych niewolników, sługzących obszarom i burżuazji.

Nie można nie uznać światowej doniosłości faktu utworzenia Ludowej Republiki Chin, która podważyła podstawę imperializmu w Azji. Przed wielkim narodem chińskim otworzyły się nowe drogi do wolności i szczęścia i — co jest rzeczą szczególnie ważną — naród ten ma obecnie swego wypróbowanego kierownika w Komunistycznej Partii Chin.

Towarzysz Stalin scharakteryzował doniosłe znaczenie utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej

nej w następujących słowach, które odbiły się głośnie echem na całym świecie: „Utworzenie pokój miłującej Niemieckiej Republiki Demokratycznej jest zwrotnym punktem w dziejach Europy. Nie ulega wątpliwości, że istnienie Niemiec demokratycznych i miłujących pokój, obok istnienia miłującego pokój Związku Radzieckiego — wyklucza możliwość nowych wojen w Europie, kładzie kres przelewowi krwi w Europie i uniemożliwia ujarznienie krajów europejskich przez imperialistów świata”.

W obecnych warunkach w jednym obozie ze Związkiem Radzieckim znajdują się wszystkie państwa demokracji ludowej, bronią sprawy pokoju i demokracji. Zarówno Związek Radziecki jak i państwo demokracji ludowej obecne są dążenia imperialistyczne i polityka zaborcza.

Są one żywotnie zainteresowane w tym, by zapewnić swym narodom, które uzyskały wolność, trwałe warunki pokojowego życia oraz przyjazne i oparte na równouprawnieniu stosunki z innymi narodami.

Nie powinniśmy jednak zapominać, że istnieje również drugi obóz.

Stalin genialnym kontynuatorem nauki Marksa i Lenina

Obecnie wydawane są dzieła Stalina, obejmujące Jego prace, poczynając od roku 1901. Teoretyczne i polityczne znaczenie tego wydawnictwa jest bezcenne.

W naszych oczach rozwija się etap po etapie — obraz genialnej twórczości Wielkiego Stalina w całej jej różnorodności i bogactwie duchowym. Oświetlono w nich ideami marksizmu-leninizmu najróżnorodniejsze praktyczne zagadnienia pracy partii bolszewickiej i międzynarodowego ruchu komunistycznego, a równocześnie skomplikowane problemy naukowe z zakresu historii i filozofii; wyjaśniono w nich najbardziej palące zagadnienia polityki wewnętrznej i zagranicznej i zarazem podstawowe zagadnienia ekonomii ZSRR, jak również różne okresy rozwoju krajów świata kapitalistycznego; ujawniono istotę wielkich problemów kultury socjalistycznej z jej różnorodnością form narodowych oraz wskazano znaczenie problemów wojennych, wobec których stawała nieraz władza radziecka.

Staje się przy tym zrozumiałą wyjątkowa rola osobista towarzysza Stalina w dziele obrony naszej ojczyzny przed wrogami zewnątrz i wewnątrz, poczynając od pierwszych lat istnienia władzy radzieckiej, jak również w konsekwentnym prowadzeniu radzieckiej polityki pokoju, która zawsze była i jest w dalszym ciągu głównym zadaniem radzieckiej polityki zagranicznej. Wyjaśnia się tam również wiele innych spraw, świadczących o wielkości historycznych czynów naszej partii i jej stalinowskiego kierownictwa.

Jako wielki przedstawiciel twórczego marksizmu, towarzysz Stalin w wielkim zakresie rozwinął leninowskie zasady strategii i taktyki naszej partii, co ma wyjątkowo doniosłe znaczenie dla ruchu komunistycznego we wszystkich krajach. Tu należy przede wszystkim wspomnieć o problemie zwycięstwa socjalizmu w jednym, z osobna wziętym kraju, który to problem po raz pierwszy wysunął Lenin i który znalazł w pracach towarzysza Stalina głębokie uzasadnienie naukowe. Towarzysz Stalin oświetlił ideami marksizmu-leninizmu i rozwinął teoretycznie również inne bardzo poważne problemy, które stanęły przed partią i państwem radzieckim. Do nich zaliczyć należy np. problemy takie, jak: komunistyczna partia, jako partia rewolucyjna nowego typu, a w szczególności zagadnienie jej kierowniczej roli w systemie

dyktatury proletariatu; socjalistyczne uprzedysławienie ZSRR i jego decydujące znaczenie dla umocnienia państwa radzieckiego; kolektywizacja milionów gospodarstw chłopskich i likwidacja ostatniej klasy wyzyskiwaczy — kulactwa, jako zakończenie socjalistycznego przeobrażenia podstaw całej gospodarki narodowej w naszym kraju; problem umocnienia ze wszech miar państwa socjalistycznego w warunkach otoczenia kapitalistycznego i zagadnienie warunków obumierania państwa; kwestia narodowa w okresie rewolucji burżuazyjno-demokratycznej i kwestia narodowo-kolonialna w warunkach rewolucji socjalistycznej oraz, w szczególności, zagadnienie narodów socjalistycznych, jak również liczne inne niezwykle ważne problemy epoki współczesnej.

Zawarte w pracach naukowych Stalina opracowanie tych i innych problemów ma w warunkach obecnych nad wyraz wielkie znaczenie życiowe nie tylko dla ZSRR, lecz również dla innych krajów, a zwłaszcza dla krajów, które weszły na drogę socjalizmu lub prowadzą walkę narodowo-wyzwoleńczą.

Przy tym wszystkim nie należy zapominać, że w żadnym, najbardziej pełnym zbiorze dzieł nie może znaleźć dostatecznego odzwierciedlenia owa ogromna i stanowiąca takie źródło natchnienia dla naszej partii i narodu radzieckiego praca, którą towarzysz Stalin wypełnia codziennie, stawiając nowe problemy i opracowując coraz to nowe i coraz wspanialsze plany naszego budownictwa socjalistycznego, formułując najważniejsze wskazania partii i rządu, włączając w to podstawowe dokumenty dyplomatyczne, biorąc udział we wszelkich sprawach związanych z organizacją praktycznego wykonania powziętych uchwał itp. — bez czego jednak nie można przedstawić prawdziwego rozmachu oraz ideowego znaczenia kierownictwa stalinowskiego.

Jako wielki kontynuator dzieła nieśmiertelnego Lenina, towarzysz Stalin stoi na czele całego naszego budownictwa socjalistycznego, zespalając rodzinę narodów radzieckich, skierowując ludzi pracy miast i wsi ku jednemu wspólnemu celowi, mobilizując komunistów i bezpartyjnych do wykonania zadań zbudowania komunizmu w naszym kraju, dając natchnienie do walki klasie robotniczej i narodowi uciskanym całego świata.

Wielka Rewolucja Październikowa przerwała międzynarodowy front kapitalu

Stalinowskie kierownictwo przeniknięte jest głęboko świadomością odpowiedzialności misji historycznej partii bolszewickiej, państwa radzieckiego, całej naszej sprawy. Krytyczna kontrola tego, co dokonano, bez względu na osoby i zasługi w przeszłości, uporczywie rozwijanie samokrytyki bolszewickiej, niesłabnąca czujność w stosunku do wroga klasowego i ja-

Robotnicy rosyjscy awangardą międzynarodowego proletariatu

Dzięki temu Rewolucja Październikowa przekształciła się z siły narodowej, rosyjskiej, w siłę międzynarodową, a robotnicy rosyjscy z za cofanego oddziały międzynarodowego proletariatu — w jego awangardę, która swą ofiarą walką budzi robotników Zachodu i uciskane kraje Wschodu. Zwrot ten nie osiągnął jeszcze swego ostatecznego rozwoju, albowiem nie rozwinął się jeszcze w skali międzynarodowej, lecz jego treść i kierunek ogólny zostały już z dostateczną wyristością określone”. (Dzieła, wyd. ros., tom 5, str. 178—179).

Głęboki sens i prozocy charakter tych słów Stalina jest dla nas zrozumiałym. Jednocześnie obecnie wszyscy widzą, jak wielki krok naprzód uczynił nasz kraj, jak poważnie zmienia się od tego czasu sytuacja międzynarodowa, właśnie w tym sensie, w jakim pisał o tym towarzysz Stalin. Jest to szczególnie jasne w przeżywanym przez nas obecnie okresie, gdy ZSRR, jako kraj zwycięskiego socjalizmu i wielkiego rozwoju politycznego, ekonomicznego i kulturalnego, wraz z zaprzyjaźnionymi krajami demokracji ludowej, pewnie kroczą naprzód, gdy w tym samym czasie kraje kapitalistyczne, — duże i małe — coraz bardziej tracą wiarę w jutro, nie znajdując wyjścia z narastających przeciwieństw ekonomicznych i politycznych, przeżywając coraz to nowe katastrofy ekonomiczne.

W odróżnieniu od krajów kapitalistycznych, gdzie dominują i nadają ton ogólny ślepe prawa żywiołowego rozwoju ekonomicznego wraz z nieuniknionymi przy tym periodycznymi kryzysami i coraz to pogłębiającym się zaostrzeniem antagonizmów społecznych, państwo radzieckie zbudowane jest na zgola innych podstawach. W naszym kraju, dzięki rewolucji socjalistycznej i likwidacji klas wyzyskujących, która nastąpiła po niej, zorganizowany został planowy rozwój całej gospodarki narodowej, o czym nie może marzyć żadne państwo kapitalistyczne.

W Związku Radzieckim nie tylko realizuje się zorganizowany według jednolitego planu perspektywnego rozwój ekonomicznego życia kraju, lecz wnosi się również planowość do wszystkich innych gałęzi życia społecznego, co zmierza do przyspieszenia ogólnego i wszechstronnego rozwoju kultury narodów ZSRR, do rozwoju i rozkwitu nauki i sztuki. Tylko w związku z tym można zrozumieć wzrastające sukcesy nauki i techniki radzieckiej, w tej liczbie znane osiągnięcia w dziedzinie opanowania energii atomowej, które tak zdumiały i zaniepokoiły wszystkich przeciwników ZSRR. Z każdym dniem coraz bardziej ujawnia

się głębokie, zasadnicze i praktyczne znaczenie podjętej na szeroką skalę walki z pseudonauką, walki, którą uczeni w Związku Radzieckim prowadzą zbrojnie w oręż metody dialektyki materialistycznej.

Nasza literatura i sztuka w coraz większej mierze staje się chorążym naszej epoki stalinowskiej, pod wieloma względami przyczyniając się do sukcesów narodu radzieckiego, stanowiąc dlań źródło natchnienia w pracy i w walce oraz rozszerzając wpływ radzieckie daleko poza rubieżami naszej ojczyzny.

Tak olbrzymie zadania nie stały jeszcze przed żadnym innym państwem. Ograniczonymu horyzontowi burżuazyjnemu w ogóle obecne jest pojmowanie problemów o podobnym zasięgu. Tylko okrzepłe społeczeństwo socjalistyczne mogło zabrać się do takich spraw, do wniesienia wytycznych zasad naukowych do wszystkich dziedzin ekonomicznego i kulturalnego życia kraju i do samej sprawy ideowego wychowania narodu w duchu komunizmu, co tak skutecznie pomnaża nasze siły i stawia ZSRR o głowę wyżej od każdego kraju, należącego do obozu kapitalizmu.

Ta okoliczność wyjaśnia również niebywały wzrost autorytetu moralno - politycznego ZSRR wśród narodów kuli ziemskiej.

Nie jest rzeczą przypadkową, że te gigantyczne zadania wypadły do rozstrzygnięcia partii, która dała naszemu narodowi i całej ludzkości takich wielkich wodzów jak Lenin i Stalin. — Tytanów myśli teoretycznej i sprawy rewolucyjnej. Jeśli po Leninie Naród Radziecki zwycięsko rozstrzygnął swe wewnętrzne i zewnętrzne zadania strategiczne i taktyczne i uczynił swe państwo tak potężnym, a zarazem tak duchowo bliskim ludziom pracy całego świata — to jest w tym największa historyczna zasługa przede wszystkim Wielkiego Wodza naszej partii — towarzysza Stalina, stalinowskiego kierownictwa.

Oto dlaczego tak bezgranicznie jest zaufanie mas pracujących naszego kraju do mądrego kierownictwa stalinowskiego, tak silna ich wiara w geniusz Stalina, tak wielka miłość Narodu Radzieckiego i ludzi pracy całego świata do towarzysza Stalina.

Dzisiaj, w dniu Jego 70-lecia, życzymy ponownie Naszemu Wielkiemu i Ukochanemu Stalinowi, Naszemu Wodzowi, Nauczycielowi i Przyjacielowi dobrego zdrowia i wielu lat życia dla dobra i chwały naszego narodu, dla szczęścia całej postępowej ludzkości.

Imię Stalina sztandarem obrońców pokoju

Mimo, iż druga wojna światowa zakończyła się niedawno, kraje imperialistyczne, a przede wszystkim koła rządzące USA i Wielkiej Brytanii, zajęte są znów gorączkowymi przygotowaniem do nowej wojny. Opanowane niewiarą w swoje siły wewnętrzne, montują one coraz to nowe agresywne plany, uchwalają rozdęte budżety wojskowe, tworzą bazy wojskowe oraz zawierają wojenno - zaczepne sojusze i bloki, ujawniając tym samym fakt, jak dalece niebezpieczną dla pokojowego życia narodów jest obecna polityka mocarstw imperialistycznych, która rodzi wszelkiego rodzaju awanturnicze plany zdobycia hegemonii światowej za pomocą wszelkich środków agresji — aż do wojny atomowej włącznie.

Czasy się jednak zmieniły. Olbrzymie znaczenie posiada fakt, że

wśród narodów całej kuli ziemskiej wzrasta się coraz bardziej aktywna walka o utrwalenie pokoju. Dojrzała przy tym świadomość, że trwałego pokoju nie można zapewnić czcując frazesami pacyfistycznymi. Ruch obrońców pokoju, który ogarnął wszystkie kraje, jest jednym z najjaszkrawszych przejawów tego dążenia narodów do pokoju na całym świecie. W tym ruchu, który objął setki milionów ludzi pracy fizycznej i umysłowej, biorą udział wszystkie demokratyczne związki zawodowe oraz powstałe po wojnie wielomilionowe demokratyczne organizacje kobiet, młodzieży, pracowników kultury. Wiadomo, że cały ten, zataczający szerokie kręgi, ruch w obronie pokoju, demokracji i postępu uważa ZSRR za główną swą ostoję i nadzieję, a imię Stalina jest jego wielkim sztandarem.

Losy narodów miłujących pokój są nierozdzielnie związane ze Zw. Radzieckim

W świetle tych faktów zrozumiałe jest wzrost w wielu krajach roli partii komunistycznych i robotniczych, które, mimo prześladowań i machinacji wyborczych ze strony reakcyjnych rządów, rozwijają się i wzmacniają ideowo jako partie marksistowsko - leninowskie. Podczas wojny podniósł się niebywale autorytet komunistów w masach ludowych, ponieważ ze środowiska komunistów wyszły najofiarniejsi bojownicy z faszyzmem, bojownicy o prawa i wolność narodów. Obecnie żaden rząd, który dba o prawdziwy autorytet we własnym narodzie, nie może nie liczyć się z ogromnym wzrostem wpływów idei komunistycznych wśród mas ludowych.

Aby dorwać się do władzy w Jugosławii — kłka Tito, jak wiadomo, musiała udawać przyjaciół ZSRR i przywdziać maskę komunistów. Niedaleki jest jednak czas, gdy zdradziecka kłka Tito, która przeobraziła się w szajkę najemnych morderców i szpiegów w służbie obcych rządów imperialistycznych, szajkę, której plany, wrogie

wobec ZSRR i własnego narodu, zostały zdemaskowane, — spotka hasiębny los becznych najmitów reakcji imperialistycznej.

Wszystko to oznacza, że po drugiej wojnie światowej zaszły poważne zmiany w układzie sił międzynarodowych.

Zamiast dawnej sytuacji, w której istniało jedno tylko państwo socjalistyczne — ZSRR, znajdujące się w kapitalistycznym otoczeniu, wytworzyła się sytuacja nowa: Związek Radziecki wyszedł ze stanu izolacji międzynarodowej, co musi być uznane za olbrzymi sukces kierownictwa stalinowskiego.

Obecnie ZSRR nie jest samotny w obronie pokoju na całym świecie. Razem ze Związkiem Radzieckim bronią tej sprawy kraje demokracji ludowej i cały utworzony teraz międzynarodowy obóz zwolenników pokoju. Powstały dwa obozy: obóz demokratyczny ze Związkiem Radzieckim na czele, broniący w walce z podżegaczami do nowej wojny, sprawy powszechnego trwałego pokoju oraz

Uchwała Rady Ministrów

Ponad 120 miliardów złotych przyniósł państwu system oszczędnościowy

W dniu 19 lutego 1949 r. Rada Ministrów powzięła uchwałę o wprowadzeniu planowego systemu oszczędzania w gospodarce narodowej i określiła zadania oszczędnościowe na 1949 r. na sumę co najmniej 115 miliardów zł. Krajowa Narada Oszczędnościowa, która odbyła się w marcu 1949 r. dała świadectwo twórczego entuzjazmu, jaki w klasie robotniczej i wśród inteligencji wywołało hasło oszczędności, jako żelaznego prawa gospodarki narodowej.

W dniu 22 grudnia Rada Ministrów wysłuchała sprawozdania Ministra Skarbu o finansowych wynikach wykonania zadań oszczędnościowych w trzech kwartałach 1949 roku i na tej podstawie stwierdziła, że osiągnięcia w dziedzinie wykonania zadań oszczędnościowych 1949 r., zarówno w gospodarce społecznej jak i administracji publicznej, są bardzo znaczne. Wyniki finansowe realizacji planu oszczędnościowego w trzech kwartałach wyrażają się kwotą 120,4 miliarda zł, co stanowi 110% zadania rocznego.

O wykonaniu, a także w wielu dziedzinach — przekroczeniu w poważnym odsetku zadań oszczędnościowych w ciągu trzech kwartałów 1949 r., zdecydował ten sam czynnik, który stał się podstawą zwycięskiego wykonania Trzyletniego Planu Odbudowy, a mianowicie umacniająca się coraz bardziej w klasie robotniczej socjalistyczny stosunek do pracy, wyzwalający twórczą energię i inicjatywę tej klasy.

Rada Ministrów stwierdziła jednak również, że obok poważnych osiągnięć w realizacji systemu oszczędzania są jeszcze ciągle poważne braki i niedociągnięcia.

Oceniając osiągnięcia i braki w realizacji planowego systemu oszczędzania Rada Ministrów stwierdziła, iż uwaga klasy robotniczej, mas pracujących, kierownictwa resortów, organizacji i zakładów, powinna skupić się na przezwycięzeniu tych braków, a także objąć nowe kierunki w celu rozszerzenia i pogłębienia planowego systemu oszczędzania. W tym celu należy:

1. W przedsiębiorstwach współpracujących stale zwiększać szybkość obiegu środków obrotowych poprzez likwidację nadmiernych rezerwów surowców i materiałów, przez usprawnienie organizacji zaopatrzenia, rewizję norm zapasów materiałów, przez skracanie cyklu produkcji i obrotu towarowego oraz przedterminową spłatę kredytów i zobowiązań.
2. Wysiłki racjonalizatorskie, nowatorskie i oszczędnościowe zespołów pracy i poszczególnych jednostek otoczyć wszechstronną opieką i zapewnić tym poczynaniom pełną pomoc ze strony kierownictwa technicznego i administracyjnego; wszelkie próby przeciwstawiania się temu ruchowi, biurokratyczne i bezduszne, a często świadomie szkodliwe ustosunkowanie się do tej inicjatywy klasy robotniczej i inteligencji technicznej — karać z całą surowością prawa.
3. Likwidować wszelkie przejawy marnotrawstwa w zużyciu surowców i materiałów, przede wszystkim deficytowych, przez rewizję norm zużycia i metod wytwórczości; przystąpić do niezwłocznej realizacji uchwał Komitetu

4. Rozbudować system wskaźników ekonomiczno-technicznych nie tylko w przedsiębiorstwach, lecz również i w odniesieniu do czynności o charakterze administracyjnym.
5. Pogłębić i rozszerzyć rozrachunek gospodarczy we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej, przenosząc go na funkcjonowanie wszystkich, nawet najniższych, komórek organizacyjnych produkcji i obrotu.
6. Bezwzględnie walczyć przeciw próbom mydlenia oczu osiągnięciami opartymi na zbyt niskich planach, niewykorzystujących na

7. Ogół pracowników zakładu lub urzędu w sposób dostępny systematycznie informować o realizacji uchwał i zobowiązań oszczędnościowych, o wynikach planowego systemu oszczędzania, o zastosowanych środkach i napotykanym trudnościach.
8. Przebudować system sprawozdawczości z realizacji zadań oszczędnościowych, celem objęcia nią wszystkich konkretnych, wymierzalnych i świadomie realizowanych zadań, przy jednoczesnym usunięciu mechanicznych, ogólnikowych, pozbawionych treści społeczno-gospodarczej obliczeń i zestawień.

W tym celu Rada Ministrów ustaliła konkretne zadania organizacyjne dla poszczególnych resortów.

Rada Ministrów wyraziła przekonanie, iż skuteczne wykonanie i przewyższenie zadań oszczędnościowych 1949 r., stanowić będzie trwałą zdobycz polskiej gospodarki narodowej. Oznacza ono będzie ugruntowanie wśród klasy robotniczej i mas pracujących świadomości, że walka o oszczędność jest jedną z najskuteczniejszych form ochrony socjalistycznej własności, która stanowi podstawę socjalistycznej gospodarki. Skuteczne wykonanie i przekroczenie zadań oszczędnościowych w 1949 r., stworzy dogodne pozycje wyjściowe dla wykonania planu 6-letniego. Zapewni ono, że zainicjowany w 1949 r. system oszczędzania przekształci się w trwały system, leżący u podstaw gospodarki socjalistycznej, w żelazne prawo tej gospodarki, szczególnie ważne w okresie olbrzymich zadań Sześcioletniego Planu Rozwoju i Przebudowy Gospodarczej Polski.

Przyjęcie u min. Wyszyńskiego

(Dokończenie ze str. 1-ej)
Ze strony radzieckiej na przyjęciu obecni byli wiceprzewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR — Własow, minister handlu zagranicznego ZSRR — Mieniszynow, minister szkolnictwa wyższego ZSRR — Kaftanow, minister finansów ZSRR — Zwieriew, minister kolei ZSRR — Pesczew, minister zdrowia ZSRR — Smirnow, minister sprawiedliwości ZSRR — Gorszenin, marszałek Związku Radzieckiego — Goworow, marszałek lotnictwa — Żawronkow, wiceministrowie spraw zagranicznych ZSRR — Gromyko, Zorin, Ławrientiew, wiceministro-

wie handlu zagranicznego ZSRR — Kumykin, Borisow, Kuzmin, Łoszakow, Jeromin, Sergijczuk, generał armii Zacharow, przewodniczący Wszechzwiązkowej Rady Związków Zawodowych — Kuzniecowa, prezydent Akademii Nauk ZSRR — Wawilow, generałowie Igarew, Artemiew, akademik Grekow, odpowiedzialni pracownicy ministerstwa spraw zagranicznych ZSRR, ministerstwa handlu zagranicznego ZSRR, ministerstwa sił zbrojnych ZSRR, uczeni, pisarze, artyści, malarze, przedstawiciele prasy radzieckiej i zagranicznej.

Zamknięcie przewodu sądowego w procesie szpiegowskim we Wrocławiu

Wyrok zapadnie w dniu 23 bm.

(Dokończenie ze str. 1-ej)
pan wicehrabia de Méré, oficjalnie wicekonsul w Krakowie.
Na czele sektora wrocławskiego stanął oskarżona Bassaler.
Jedną z najważniejszych osobisto-

ści w sieci wywiadu francuskiego w Polsce był wicekonsul warszawski, Boitte, w rzeczywistości szef francuskiego kontrwywiadu na Polskę.
Następnie prokurator dr Orliński przystąpił do scharakteryzowania wszystkich oskarżonych w procesie wrocławskim.

sobie próbek minerału, w czym interesie gen. Teyssier ze swą przyjaciółką osk. Bassaler jeździli „na wycieczki” po terenie Śląska, „rysowali” plany obiektów wojskowych i robili notatki, w czym interesie wreszcie pan de Boitte czuwał nad całością i bezpieczeństwem tej bandy szpiegów i dywersantów?

Na czyj rachunek?

Realny doborem personelu wywiadu francuskiego, w rezultacie czego agenci zostają przyłapani. Jako odstraszający przykład tygodnik podaje Robineau — niesolidnego mlókosa, któremu nie wolno było powierzać odpowiedzialnych zadań. Sprawa postawiona przynajmniej otwarcie i szczerze.
Rzecz oczywista, iż zupełnie inaczej ujmuje całą kwestię postępowania prasa francuska. Tak dziennik „Ce Soir” pisząc o „bohaterach” procesu wrocławskiego, zadaje pytanie: „Dlaczego aresztowanie Francuzów, oskarżonych o szpiegostwo nie wywołało w swoim czasie żadnego wrażenia w Paryżu, podczas gdy zatrzymanie Robineau posłużyło za pretekst do rozpoczęcia terrorystycznej akcji antypolskiej? Aresztowanie agenta wywiadu nie wywołało jeszcze nigdy takich zarządzeń w stosunkach między niezależnymi państwami. Istnieją liczne i świeże przykłady, które wykazują, że w podobnych wypadkach rządy zachowują ostrożną rezerwę. Dlaczego więc robi się tyś halasu w sprawie Robineau? Na czyj rachunek się pracuje?”
Na czyj rachunek? Odpowiedź znaleźć nie trudno: na rachunek tych, którzy są dziś nieoficjalnymi rządcami Francji i marszallizują jej życie na każdym odcinku. W dziedzinie stosunków z innymi narodami — podobnie.

Wszelka więc próba uprawiania działalności szpiegowskiej przeciw Związkowi Radzieckiemu jest zamachem na całość i bezpieczeństwo Państwa Polskiego, jest zamachem na nasze granice na Odrze i Nysie, zamachem, który z całą surowością prawa ścigać będziemy.
Następnie prokurator stawia pytanie: „W czym interesie pan Męgiele każe badać możliwości niszczenia urządzeń kopalnianych i masowego zatrucia górników, w czym interesie p. de Méré każe swoim hitlerowskim pachołkom Feldeisenowi i Hildscherowi wysadzić hutę w powietrze, w czym interesie major Humm polecił Hildowi dostarczać

Wyrok ogłoszony zostanie dnia 23 bm, po południu.

Wspaniałe wyniki Dni Stalinowskich

Z całego kraju napływają meldunki o wykonaniu zobowiązań dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina przez klasę robotniczą, maso i średniorolnych chłopów, młodzież i inteligencję pracującą. Wyniki tych zobowiązań mówią same za siebie.
Klasa robotnicza Pomorza dała w tym dniu produkcję wartości około 200 milionów zł.

WYNIKI Z KOPALN

O wysokim przekroczeniu podjętych zobowiązań meldują również kopalnie: „Zabrze-Wschód”, która wykonała plan w 133,2 proc., „Rokitnica” — 132,3 proc., „Kazimierz-Juliusz” — 120,4 proc., „Ludwik” — 117,6 proc., „Pstrowski” — 113,1 proc., „Siersza” — 121,6 proc., „Silesia” — 126,1 proc., „Bolesław Śmiały” — 121 proc., „Piast-Ziemowit” — 120 proc., „Wesola” — 127 proc., „Janina” — 129 proc., „Chorzów” — 121,1 proc., „Rozbark” — 112 proc., „Bytom” — 102,6 proc.

W Dniu Pracy Stalinowskiej kopalnia „Sośnia” wykonała plan wydobycia w 121,7 proc. Nienotowane dotąd wyniki uzyskały brygady ze spółowe i czołowi przodownicy pracy.

WYNIKI Z HUT

Robotnicy huty „Głwice” w Dniu Pracy Stalinowskiej skrócili średni czas wytopu o 47 minut.
W hucie „Zawiercie” załoga stalowni osiągnęła 123 proc. normy, zaś pracownicy wielkich pieców — 122 proc.

WYNIKI Z FABRYK

WOJ. KRAKOWSKIEGO
PZPB Andrychów wykonały 132 proc. normy dziennej. Pracownicy tego zakładu utworzyli na cześć Generalissimusa Stalina 15 zespołów pierwszej jakości.

Załoga Wytworni Sprzętu Mechanicznego przekroczyła o 20—90 proc. powzięte zobowiązania.
Tartak w Andrychowie wykonał do datkową produkcję wartości 102 tys. złotych.

BYDGOSKIE FABRYKI MELDUJĄ

Załoga Bydgoskiej Fabryki Narzędzi nr II dała 20 proc. produkcji ponad przeciętną produkcję dzienną. Szereg pracowników osiągnęło ponad 200 proc. normy.

W Bydgoskiej Fabryce Taśm i Paśm produkcja wzrosła w dniu 20 grudnia o 20 proc. w stos. do przeciętnej z ostatnich tygodni.
Załoga Poznańsko-Pomorskich Zakładów Obuwniczych a wykonała w Dniu Pracy Stalinowskiej 150 par obuwia ponad plan. Wielu pracowników przekroczyło normę o 50 proc.

Uroczysta akademія w Moskwie

(Dokończenie ze str. 3-ej)
mas pracujących od wyzysku kapitalistycznego i imperialistycznej groźby wojny.

PESSI

W imieniu komunistycznej partii Finlandii przemawia Pessi, składając Wielkiemu Jubilatowi gorące życzenia ludu fińskiego. My, Finowie — oświadczam m. in. mówca — jesteśmy dumni z tego, że pierwsze spotkanie największych ludzi naszej epoki — Lenina i Stalina — odbyło się natrwały pokój i demokrację.

Hold Radzieckich Sił Zbrojnych

Przewodniczący komunikuje, że przybyła delegacja Armii Radzieckiej. Do sali wchodzi, gorąco witani, przedstawiciele wszystkich rodzajów broni. Przemawia minister sił zbrojnych ZSRR marszałek Wasilewski, pozdrawiając Generalissimusa Stalina z uczuciem najgłębszej miłości i oddania. Z imieniem Twym, nasz ukochany wodzu i nauczycielu — stwierdza mówca — złączona jest niezrozważalna cała bohaterska historia radzieckich sił zbrojnych. Razem z Leninem organizowałeś obronę młodej republiki radzieckiej w latach wojny domowej. Pod Twoim genialnym kierownictwem radzieckie siły zbrojne zdruzgotały hitlerowską machinę wojenną i zadały decydujący cios imperialistom japońskim, przyspieszając zakończenie drugiej wojny światowej.
Marszałek Wasilewski kończy zapewnieniem, że radzieckie siły zbrojne będą zawsze niezłomną ostoją państwa socjalistycznego. W imieniu armii lądowej, lotnictwa i

Załoga Warsztatów Kolejowych wykonała ponad plan produkcję ogólnej wartości 882 tys. zł.
FABRYKI WOJ. SZCZECIŃSKIEGO MELDUJĄ:
W pełni wykonała swe zobowiązania załoga cukrowni „Gryfice”, dając poważną ilość produkcji ponad plan.

Cukrownia „Szczecin” wyprodukowała do 21 bm. 2 tys. kwintali cukru ponad plan.

Do pracy stalinowskiej stanęli kolejarze ze Słupska. Tokarz ob. Mierzych wykonał 350,2 proc. normy.

Pracownicy PBP Zjednoczenia szlacheckiego odremontowali 90 mieszkań robotniczych oraz 30 zagród wiejskich.

MIESZKANIA DLA ROBOTNIKÓW

W dniu 21 bm. na nowowybudowanym osiedlu ZOR we Wrzeszczu przekazano klucze od mieszkań 249 robotnikom fabryki dziewiarskiej, Centrali Węglowej i stoczni gdańskiej.

Podobna uroczystość odbyła się tego dnia w Gdyni, gdzie robotnicy otrzymali 59 mieszkań. Razem tego dnia nowe 2 i 3-pokojowe mieszkania otrzymało 308 rodzin robotniczych.

MELDUNKI Z PGR

W ramach czynu dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Józefa Stalina, w poszczególnych zespołach PGR okręgu wrocławskiego powstało 21 kas zapomogowo-pożyczkowych.

Ponadto założono 6 przedszkoli, zorganizowano 17 trzymiesięcznych kursów kroju i szycia oraz rozprowadzono za 112 tys. zł zabawek i pomocy naukowych dla przedszkoli i wyposażono w sprzęt założone w ramach Czynu Stalinowskiego cztery izby położnicze w oddalonych od miast zespołach Udamin i Orsk, pow. Wołów, w Trzebskach Górnych, pow. Milicz i w Bielanach, pow. Wrocław.

CHŁOPI POMORSKY MELDUJĄ

Również chłopcy pomorscy meldują, że w wielu gminach uporządkowano i naprawiono drogi oraz rowy melioracyjne. Powstały nowe świetlice wiejskie, przedszkola i sklepy gminnych spółdzielni. Utworzono kilkadziesiąt nowych kół TPP-R, a w wielu gromadach ZSCh zorganizował kursy ideologiczne i fachowe.

KOPLENIG

Następnie zabiera głos przewodniczący komunistycznej partii Austrii — Koplenig. 70 rocznica urodzin ukochanego Towarzystwa Stalina — stwierdza mówca — jest świętem całego postępowego świata i świętem mas pracujących wszystkich krajów walczących przeciwko imperializmowi, przeciwko podlegaczom wojennym o

Ulubionym chwytem tej prasy jest zarzut, jakoby władze polskie dążyły do wysiedlenia ze swego kraju wszystkich Francuzów i w ten sposób zrywały „tradycyjne nici” łączące oba narody.

Z podobnymi „zarzutami” nie warto polemizować. Jeżeli szpiegdy i dywersanci mają być ową „reprezentacją” narodu francuskiego, świadczy to tylko bardzo źle o poczuciu własnej godności narodowej u autorów antypolskich napadów. Zresztą rozróżnienia pomiędzy narodem francuskim a tymi, co dziś nim rządzą, były wielokrotnie przeprowadzane zarówno w oficjalnych enuncjacjach, jak i w całej prasie polskiej.

Jednak i w reakcyjnych organach francuskich znaleźć można rzeczowe podejście do tematu. Wprawdzie b. cyniczne, ale rzeczowe. Tak tygodnik de Gaulle'a „Carrefour” ubolewa nad niefor-

terytorium Finlandii w mieście Tammerforsie.

Zebrani przyjmują te słowa burzą oklasków, a gdy przewodniczący ogłasza, że uroczyste posiedzenie ku czci Józefa Stalina zostaje zamknięte, powtarza się potężna manifestacja na cześć Wielkiego Jubilata.

Zebrawie zakończył się wspólnym odśpiewaniem Międzynarodówki. Po zebraniu odbył się uroczysty koncert.

Zegluga morska wykonała roczny plan przewozów

Przedsiębiorstwo Gdynia-Ameryka Linie Żeglugowe S. A. zameldowało Ministrowi Żeglugi Rapackiemu o przedterminowym wykonaniu planu przewozów morskich dla żeglugi pelnomorskiej na rok 1949.

Do końca r. b. plan będzie przekroczony o 5 proc.

Śląsk znowu przoduje

W Dniu Pracy Stalinowskiej padły nowe rekordy produkcji

Do socjalistycznego współzawodnictwa o rekordową produkcję w Dniu Pracy Stalinowskiej przystąpiły wszystkie brygady wytopiaczy w stalowniach hut śląskich.

Pierwszy zobowiązanie swe zrealizował mistrz szybkich wytopów Władysław Truchan z huty „Kościszko”, dokonując wytopów w 3 godz. 40 min.

Już w pierwszych godzinach Dnia Pracy Stalinowskiej rekord

ten pobity został przez jednego z czołowych wytopiaczy huty „Kościszko” — Florianą Gogolina, który wykonał wytop w 3 godz. 34 min. W kilka godzin później i ten rekord został pobity. Mianowicie wytopiacz huty „Kościszko” — Siwy Paweł wykonał wytop w 3 godz. 33 min., a wytopiacz Miska z huty „Bankowa” zużył na to tylko 3 godz. 20 min.

Nowego rekordu wytopu stali na piecu o mniejszym tonażu dokonał w godzinach popołudniowych Dnia Pracy Stalinowskiej wytopiacz huty „Małapanow” — Gordzielik, osiągając czas 2 godz. 13 min.

Rekordową produkcję koksu wykonała załoga koksowni huty „Kościszko”, produkując w Dniu Pracy Stalinowskiej koks z 73 komór, czyli produkcję nienotowaną w historii zakładów.

W hucie „Gliwice” przodownicy pracy w skrawaniu metali przekroczyli w Dniu Pracy Stalinowskiej powzięte zobowiązania, osiągając: Werner — 138%, Waliczek — 132% i Sławujok — 130%.

O szczytowej, nienotowanej dotychczas produkcji meldują robotnicy chorzowskiej Wytwórni Konstrukcji Stalowych. W czasie pierwszej przedpołudniowej zmiany padły rekordy w wysokości 350 i 300% normy. M. in. inicjator Dnia Pracy Stalinowskiej w tym zakładzie — Jagieła Józef wykonał 300% normy, przekraczając swe własne zobowiązanie o 80%. Benisz Jerzy zaś wykonał 320% normy, a robotnik oddziału zestawów kotłowych — Lepiarczyk Józef wykonał rekordową normę 350%, przekraczając o 100% powzięte zobowiązanie.

W Dniu Pracy Stalinowskiej, który przebiegał na kopalni „Gen. Zawadzki” w atmosferze ogólnego entuzjazmu, I Oddział wykonał zamiast planowanych 115% — 120% produkcji.

Również młodzież robotnicza całego województwa śląskiego przystąpiła z gorącym entuzjazmem do wykonywania zobowiązań w Dniu Pracy Stalinowskiej. O wysokim przekroczeniu tych zobowiązań meldują młodzi przodownicy pracy huty „Kościszko”: blacharz — Ryś Norbert, który pobił własny rekord, osiągając 212 proc. normy; młodzieżowa brygada Krawczyka i Niesłonego, która uzyskała nienotowaną dotychczas normę 200 proc. Wysokie przekroczenie normy osiągnęła również młodzieżowa brygada Wydry Ernesta, osiągając 213 proc. normy.

Dzień Pracy Stalinowskiej w hucie „Batory” przebiegał pod

znakiem wzmoczonej wydajności całej załogi. W rywalizacji o najwyższą szczytową produkcję robotnicy osiągnęli już w pierwszych godzinach poważne przekroczenia powziętych zobowiązań.

Pracownicy Wolski i Wojtala, którzy zobowiązali się w Dniu Pracy Stalinowskiej wykonać 135 proc. normy, w ciągu 6 godzin osiągnęli już 180 proc. normy.

Również robotnicy tego oddziału Kucharczyk i Kielbasa w ciągu 5 godzin przekroczyli swe zobowiązanie, osiągając 198 proc. normy.

Dzieci szkolne dziękują

Droga do szkoły poprawiona

Do redakcji naszej wpłynęły trzy listy od dzieci szkolnych z Chylicach. Szczere to podziękowanie z satysfakcją zamieszczamy.

My, uczniowie podstawowej szkoły w Chylicach, wyrażamy podziękowanie tym wszystkim, którzy udogodnili nam dostęp do szkoły, tak — że nie musimy już brnąć po wyżej kostek w błocie. Dawniej, w czasie jesiennych deszczów i wiosennych roztopów, często zostawialiśmy kalosze i pantofle w rozmokej glinie, a wiele z nas w ogóle nie mogło dostać się do szkoły, co oczywiście ujemnie odbijało się na naszej nauce.

Widząc to, rolnicy z gromady Chylicie i Chyliczki, jako CZYN KONGRESOWY zrobili nam wygodny, wysoko usypany chodnik na odcinku około pół kilometra, a chłopcy z wyższych klas wykopali głęboki rów, do którego ścieka woda. Teraz już śniegu, suchą nogą można przejść drogę do szkoły.

Oprócz tego gromada Chylicie przyczyniła się do założenia telefonu w szkole, co było rzeczywiście bardzo pożądane.

Barbara Stawińska
ucz. klasy VII

...Błoto, leżące na drodze, niszczyło nam obuwie. Ubdoby ucznio-
w, mający dziurawe buty czę-
sto opuszczali wskutek tego naukę,
bo przemoczone obuwie powodowa

Awans społeczny śląskiej wyrobniczy

W pow. Tarnowskie Góry aktywistka ZSL kol. Dolnicka Elżbieta została awansowana na stanowisko instruktorki powiatowej Kół Gospodyń Z. S. Ch.

Kol. E. Dolnicka urodz. w 1914 r., córka biednego chłopca, całe swe życie ciężko pracowała jako wyrobnicza.

Przez systematyczną pracę samokształceniową uzupełniła swoje wiadomości ogólne i polityczne i dzięki temu ze stanowiska woźnej mogła awansować na instruktorkę.

Zarz. Pow. Z. S. Ch. skierował ob. E. Dolnicką na kurs szkoleniowy dla instruktoerek Z. S. Ch. we Wrocławiu. (mp)

Bogaci chłopcy Lubelszczyzny ociągają się z płaceniem podatków

Według sprawozdania ogłoszonego na zebraniu Woj. Rady Narodowej w Lublinie do dnia 1 grudnia br. zrealizowano w woj. lubelskim 81,4 proc. podatku gruntowego w gotówce, 64,4 proc. w ziemiopłodach i 83,1 proc. na SFOR. Lubelszczyzna ma więc pod względem spłaty podatku gruntowego największe zadłużenie.

Najlepiej wywiązał się ze spłaty najbiedniejszy powiat w woj. lubelskim — biłgorajski, spłacając w gotówce 100 proc., w ziemiopłodach — 91,9 proc. i 102,9 proc. na SFOR. Najgorszymi płatnikami są mieszkańcy pow. hrubieszowskiego, którzy uiszczyli w gotówce 87,4 proc., w ziemiopłodach — 39,7 proc. i na SFOR — 61,9 proc.

Charakterystyczny jest przy tym fakt, że większość zaległości pochodzi z lat 1947 i 1948 i składają się na nie niejednokrotnie bardzo drobne pozycje. Powodem dużych zaleg

łości są niedociągnięcia ze strony aparatu administracyjnego. Zdarzyły się niejednokrotnie wypadki dowolnego rozdrabniania gospodarstw większych oraz odejmowanie ziemi bogatym chłopom na skutek indywidualnych prób, nie opartych na istotnych podstawach. Były również wypadki stosowania przez członków komitetów ulg w stosunku do siebie.

Brak było czujności klasowej wobec bogaczy wiejskich. Wróg klasowy zdołał niejednokrotnie wcisnąć się do aparatu podatkowego, starając się obalić plany lub spowodować niewykonalność ich w terminie.

Należy podkreślić, że małym chłopom sumiennie spłacają podatek gruntowy i SFOR w przeciwnieństwie do bogaczy wiejskich, których cechuje niespołeczne podejście do obowiązku podatkowego.

(r. m.)

Komunikacja PKS w okresie świątecznym

W okresie świąt Bożego Narodzenia, Dyrekcja Państwowej Komunikacji Samochodowej wprowadziła zmiany w rozkładzie jazdy autobusów podmiejskich i dalekobieżnych.

Dnia 24 grudnia nie odejda niektóre autobusy podmiejskie w kierunku: Błonia, Grodziska, Grójca, Izabelina, Karczewa — Osiny, Legionowa — Zegrza — Serocka, Leszna, Łomianek, Kazunia, Pruszkowa, Zalesia Dolnego, Gólkowa, Skolimowa i Chylic. Jednocześnie będą uruchomione autobusy powrotne z tych miejscowości do Warszawy.

W pierwszy dzień świąt komunikacja na liniach autobusowych dalekobieżnych zostanie wstrzymana. Dnia 26 grudnia odwołane zostały odjazdy niektórych autobusów do Warszawy z następujących miejscowości: Grójca, Izabelina, Osin, Serocka, Leszna, Głuska, Wołomin, Białej Podl., Białej Rawskiej, Białe Gostoku, Cerenowa, Chorz. Cichanowa, Dobrego, Gostynina, Goszczyna, Guzowa, Makowa, Mławy, Mszczonowa, Ostrołęki, Pułtusk, Ryk, Sierpeca, Sokółowa, Warki (przez Jasieniec-Grójec), Wilkowa i Włocławka.

Dnia 25 grudnia uruchomione będą autobusy podmiejskie w kierunku: Grójca, Izabelina, Truskawa, Karczewa, Legionowa, Zegrza, Serocka, Leszna, Łomianek, Kazunia, Pruszkowa, Zalesia Dolnego, Gólkowa, Skolimowa i Chylic. Jednocześnie będą uruchomione autobusy powrotne z tych miejscowości do Warszawy.

W pierwszy dzień świąt komunikacja na liniach autobusowych dalekobieżnych zostanie wstrzymana. Dnia 26 grudnia odwołane zostały odjazdy niektórych autobusów do Warszawy z następujących miejscowości: Grójca, Izabelina, Osin, Serocka, Leszna, Głuska, Wołomin, Białej Podl., Białej Rawskiej, Białe Gostoku, Cerenowa, Chorz. Cichanowa, Dobrego, Gostynina, Goszczyna, Guzowa, Makowa, Mławy, Mszczonowa, Ostrołęki, Pułtusk, Ryk, Sierpeca, Sokółowa, Warki, Wilkowa, Biedowa i Włocławka.

Pracownia konserwacji zabytków szkoli studentów ASP

Po zamknięciu czasowego pokazu „Bitwy pod Grunwaldem” Jana Matejki, który trwał 5 tygodni i wzbudził ogromne zainteresowanie mieszkańców stolicy, w obszernych salach byłej „Zachęty” mieszczących m. in. Pracownię Konserwacji Zabytków Malarstwa, powrócono do normalnej pracy.

Spośród licznych i cennych pozycji konserwatorskich należy wymienić prace nad obrazami Matejki: „Rejtan” i „Batory pod Pskowem”.

Prócz tego przeprowadzono konserwację 23 obrazów z Muzeum Lubelskiego i z Kalisza oraz 15-tu obrazów, zakupionych przez Komisję Zakupów Naczelnej Dyrekcji Muzeów i Ochrony Zabytków i przeznaczonych dla muzeów pozawarszawskich.

Pracownia Konserwacji Malarstwa jest nie tylko terenem pracy dla sta-

łych jej konserwatorów — lecz również miejscem szkolenia i praktyki dla przyszłych konserwatorów. Studentów studium konserwacji przy Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Prócz możliwości korzystania z najbardziej nowoczesnych aparatów, niezbędnych przy tego rodzaju pracach, studenci ASP korzystają z biblioteki zawierającej prawie wszystkie ważniejsze publikacje światowe z zakresu sztuki konserwatorskiej.

Kobiety — rybakami morskimi

W porcie rybackim Darłowo wśród pracowników morza, jako rybacy figurują dwie kobiety, które posiadają karty rybackie wystawione na swoje nazwiska.

Jedną z nich jest szesnastoletnia Aniela Żurawska, urodzona w Krzemieńcu, która z całą rodziną przyjechała dopiero w maju 1946 do Darłowa. Obecnie łowi wraz z ojcem Karolem na kutrze „Dar 21”, stawiając haczyki na dorsze. Trzeba zaznaczyć,

że umie samodzielnie również prowadzić kuter.

Dzielną rybaczka przeszła już chrzest sztormowy, dzielnie walcząc przez 8 godzin z falami. Drugą zdolną, dzielną rybaczka, która poprzednio pracowała jako rybak łodziowy „Dar 4”, jest Stanisława Pacholska, która obecnie pracuje na łodzi motorowej „Dar 18”. Obie rybaczki starają się dorównać mężczyznom.

Z życia Stronnictwa

Konferencja w Rzeszowie

W Rzeszowie odbyła się konferencja samorządowa - administracyjna, na której omówiono wytyczne w pracy samorządu dla Klubów Radnych ZSL, Komisji Samorządowej - Gospodarczych powiatowych i gminnych oraz innych aktywistów wchodzących w skład samorządu i administracji.

Referaty wygłosili: z ramienia NKW ZSL pos. Chaba, wicepre-

zes WKW ZSL M. Ostrowski i przewodniczący WRN Rogalski.

W związku z 70-tą rocznicą urodzin Generalissimusa Józefa Stalina wysłano depeszę gratulacyjną oraz powzięto szereg zobowiązań dla uczczenia Wielkiego Nauczyciela i Wodza mas pracujących świata.

W konferencji wzięło udział 100 osób. (mp)

DZIŚ W WARSZAWIE

TEATRY

POLSKI (Karasia nr 2), godz. 19 „Ostatnie dni”.

NARODOWY: nieczynny.

WSPÓŁCZESNY (Mokotowska nr 13): „Niemy”, godz. 19.15.

KAMERALNY: „Małż i żona”, godz. 19

MAŁY (Marżałkowska 81): godz. 19 „Głupi Jakub”.

NOWY (Puławska 19): nieczynny.

OBJAZDOWY TEATR DOMU W. P. (Królewska 13), godz. 18.30 „Matka”.

SYRENA (Litewska nr 6): nieczynny.

LUDOWY TEATR MUZYCZNY: godz. 19 „Nesterko”.

TEATR DZIECI WARSZAWY (ul. Kołomyjskiej 6, „Ognisko”): „Ulca Anny Rudenko”, w niedzielę o godz. 12, w dni powszednie tylko na zamówienie.

TEATR LALEK „Niebieskie Migdały” (Marszałkowska 69): ballada Adama Mickiewicza „Pan Twardowski” (z wyj. niedzielnych) o godz. 13 na zamówienie szkół i instytucji w niedzielę i święta o godz. 13 dla publiczności.

KINA

TEATR (Chmielna 33): „Wilcze doły”, godz. 16.30, 21.15. Zw. Zaw. 19, w niedzielę 15.

PALLADIUM (Złota nr 7-9): „Odpowiedź” i „Szeroka droga” prod. polsk. godz. 19.20.30. Zw. Zaw. 17, w niedzielę 13.

STYLOWY: „Arinka”, godz. 17, 21. Zw. Zaw. 19.

POLONIA (Marszałkowska 56): „Góra dziewczęta”, godz. 14, 16, 18. Zw. Zaw. 20.

OCHOTA (Grójcka 65): „Lenin”, godzina 17, 21. Zw. Zaw. 19, w niedzielę 13.

W-Z (Leszno 135/137): „Ostatnia noc” godz. 17, 21. Zw. Zaw. 19, w niedzielę 13.

MAJ (Podskarbińska 6): „Wschód nie zaliczył”, g. 17, 21. Zw. Zaw. 19, w niedzielę 13.

TECZA (Suzina 4): „Grzesznicy bez winy”, godz. 17, 21. Zw. Zaw. 19, w niedzielę 13.

SYRENA: „Mileżąca barykada” godz. 16.30, 21.15. Zw. Zaw. 19.

STOLICA (Narbutta): „Dubrowski” 17, 21. Zw. Zaw. 19, w niedzielę 13.

PROGRAM RADIOWY SOBOTA, 24 GRUDNIA

Program I.
Godz. 8.40 „Głos mają kobiety”. 8.50 Muzyka. 8.40 „Niziny” — Orzeszkowej. 10.00 PCK. 10.10 Muzyka. 10.50 Informacje. 10.55 Dla klas III — V. 11.15 „Na gwiazdki” — Prusa. 11.25 Muzyka. 12.04 Wiadomości. 12.30 Dla wsi. 12.55 Melodie. 16.00 Wiadomości. 16.20 Muzyka. Od godziny 17.00 do 24.00 transmisja z programu II.

Program II.
Godz. 5.15 Wiadomości. 5.20 Koncert. 6.00 Wiad. 6.05 Gimnastyka. 6.15 Muzyka. 6.45 Wiadomości. 7.10 Muzyka. 8.00 Muzyka. 13.35 Muzyka. 14.00 Przegląd kult. 14.15 Muzyka. 14.55 Koncert. 15.30 Koledy. 16.00 Wiad. 16.35 Muzyka. 17.00 Koncert. 17.45 „Wehłana rękawiczka”. 18.00 Koledy. 18.30 Głos mają kobiety. 18.45 Wieczór Mickiewiczowski. 19.30 Koncert Chopinowski. 20.00 Wiad. 20.45 Koledy. 21.15 Koledy węgierskie. 22.00 Muzyka słowiańska. 22.15 Koncert. 23.05 Muzyka. 24.00 Koniec audycji.

NIEDZIELA, 25 GRUDNIA

Program I.
na fal 1339,3 m od godz. 6.50 do 1.00 transmituje program II na fal 355,8 m

Program II.
Wiadomości. 8.00 Muzyka. 9.00 Muzyka organowa. 9.30 Koledy. 10.00 Montaż literacki. 10.20 Pieśń. 11.00 Pogadanka. 11.10 Muzyka. 12.04 Poranek muzyczny. 13.00 „Miasto — wieś” i „Robotnik i chłop”. 13.50 Muzyka. 14.20 Montaż poetycki. 14.45 Muzyka. 15.15 „Opowieść grudniowa”. 15.00 „Dla każdego coś miłego”. 16.45 Felieton. 17.00 Koncert. 18.00 „Damy i huzary” — Fredry. 19.00 Muzyka. 20.00 Wiad. 20.15 Pieśń. 20.45 Teatr Eterek. 21.15 Koncert. 22.00 Felieton. 22.15 Koncert. 23.05 Muzyka.

B-95586

W y d a w c a: Naczelny Komitet Wykonawczy Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego.

Redakcja
Warszawa, Al. Jerozolimskie 123, tel. 86.918, telefon nocny 86.918 i 86.919. Redakcja rękopisów nie zwraca.

Administracja
Warszawa, Al. Jerozolimskie 83, tel. 8-69-19.

Prenumerata
miesięczna w kraju 150 zł, za granicą 300 zł. Konto P.K.O. I-8666. Przy zgłoszeniu prenumery należy podać dokładny i czytelny adres. Administracja, Warszawa, ul. Aleje Jerozolimskie nr 83.

Ogłoszenia przyjmuje: Biuro Ogłoszeń i Reklamy — Warszawa, oraz wszystkie Oddziały Wojewódzkie L.S.W.

Należność za ogłoszenia należy przekazywać do Narodowego Banku Polskiego na r-k żyrowy nr 1022. Pododdział w Warszawie, ul. Złota 1 lub do P.K.O. na konto I-906.

Za terminowy druk ogłoszeń Redakcja i Administracja nie odpowiadają. Drukarnia L.S.W., Warszawa, Aleje Jerozolimskie 123.